

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit. The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website
<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhed
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

M2436

कविकुलबुरु कालिदास संस्कृत विश्वविद्यालय, रामटेक	
हस्तलिखित संग्रह	
दाखल क	M2436
विषय	सुलोच
नाव	श्रीरघुवंश महाकाव्य चतुर्थ सर्ग
लेखक/लिपीकार	बापू एलशेट देवळेकर
पृष्ठ	36
काळ	पूर्ण/अपूर्ण

M2436

अथरघुवंशमहाकाव्ये तृतीयसर्गप्रारंभोऽयं.

धु.री

श्रीगणेशायनमः उपाधिगम्योऽप्यनुपाधिगम्यः समावलोक्योऽप्यसमावलोक्यः भवोऽप्योऽभूद भवः शिवोऽयं ज
गत्पपायादपिनः सपायात् १ राज्ञीगर्भमाधत्तेत्युक्तम् संप्रतिगर्भलक्षणा निवर्णयितुं प्रस्तौति अथेति अथगर्भ
धारणानंतरं स्रुदक्षिणा उपस्थितोदयं प्राप्तकालं भर्तुर्दिलीपस्य ईप्सितं मनोरथं भावेत्तः पुनः सरबीजनस्योदीक्ष
णानां दृष्टीनां कौमुदीसुरवं चंद्रिका प्रादुर्भावः यद्वा कौमुदीदीपोत्सवतिथिः तदुक्तं भविष्योत्तरे कौमोदं तेजनाय-
स्यां तेनासौ कौमुदीमतेति तस्यासुरवं प्रारंभः अतएव केचित् कौमुदीसुरवमिति पाठं पठन्ति इक्ष्वाकु कुलस्य संततेर

अथेप्सितं भर्तुरुपस्थितोदयं सरबीजनो दीक्षणा कौमुदीसुरवम् निदानमिक्ष्वाकु कुलस्य संततेः स्रुद
क्षिणा दोहदलक्षणं दधौ १

विच्छेदस्य निदानं मूलकारणं निदानं त्वादिकारणमित्यमरः एवं विधं दोहदलक्ष
णं गर्भचिह्नं वक्ष्यमाणं दधौ स्वहृदयेन गर्भहृदयेन च द्विहृदया गर्भिणी यथा ह वाग्भट्टः मातृजंतुस्य हृदये-
मातुश्च हृदयेन तत् संबद्धं तेन गर्भिण्या नेष्टुं श्रद्धा विधारणमिति तत्संबंधित्वाद्भूमेर्दोहदयमित्युच्यते सा च त
द्योगाद्दोहदिनीति तदुक्तं संग्रहे द्विहृदयां नारी दोहदिनीमा चक्षत इति अत्र दोहदलक्षणस्येप्सितत्वेन कौमु-
दीसुरवेत्वेन च निरूपणाद्भूपकालं कारः अस्मिन् सर्वे विंशस्थं वृत्तम् जतौ तु वंशस्थमुदीरितं जवौ १

स. ३

१

५२

नेति मगधस्य राज्ञोऽपत्यं स्त्री मागधी सुदक्षिणा द्यम्भगधकलिंगसूरमसादणित्यण हिया किंचित्किमपीप्सितमि
ष्टं मे मह्यं न शंसति नाचष्टे केषु वस्तुषु स्पृहावतीत्यनुवेलमनुक्षणमाहत आहतवान्कर्तारिक्तः आहतो साद
राचितावित्यमरः प्रियायाः सरवीः सहचरीः उत्तरकोसलेश्वरो दिलीपः पृच्छति स्म पप्रच्छ लट्स्मे इति भूतार्थे लट्
सरवीनां विश्रम्भभूमित्वादिति भावः ५ उपेत्येति दोहदंगभिणी मनोरथः दोहदं दोहदं श्रद्धालोलसच समस्मृतं

न मे हिया शंसति किंचिदीप्सितं स्पृहावती वस्तुषु केषु मागधी इति स्म पृच्छत्यनुवेलमाहतः प्रि
या सरवीरुत्तरकोसलेश्वरः ५ उपेत्य सा दोहददुःखशीलताय देववन्तदपश्यदाहतम् नहीष्ट
मस्यास्त्रिदिवः पिभूपतेरभूदनासाद्यमधिज्यधन्वनः ६

मनोरथेन दुःखशीलतां दुःखस्वभावतामुपेत्य प्राप्य यदस्तु वन्ने आचकाक्ष तदाहतमानीतम् भवति शेषः अप
श्यदेव अलभतेत्यर्थः कुतो हियस्मादस्याः सुदक्षिणाया इष्टवस्तु त्रिदिवेपि स्वर्गेपि भूपतेरनासाद्यमनवाप्यं ना
भूत् किं यात्रयानेत्याह अधिज्यधन्वन इति नहि वीरपत्नीनामलभ्यं नाम किंचिदस्तीति भावः अत्र वाग्मदुः
पादशोफो विदाहो भेदश्चात्र विविधात्मिकेति एतच्च पत्नी मनोरथपूरणाकरणे दृष्टदोषसंभावान्नतुराज्ञः स्त्री

रघु.टी

३

लौल्यात् तदुक्तम् देयमप्यहितंतस्यैहितोपहितमल्पकम् श्रद्धाविधातेगर्भस्यविकृतिश्च्युतिरेववा अन्यच्च
दोहदस्याप्रदानेनगर्भोदोषमवाप्नुयादिति ६ क्रमेणेति सासुदक्षिणा क्रमेणदोहदव्यथांचनिस्तीर्य प्रचीयमा
नावयवापुष्यभाणावयवासती पुराणपत्राणामपगमान्नाशादनंतरं सन्नद्धाः संजाताः प्रत्यग्रत्वात् मनोज्ञाः

स. ३

क्रमेणानिस्तीर्यचदोहदव्यथांचनीयमानावयवारराजसा पुराणपत्रापगमादनंतरं लतेवसन्न
द्धमनोज्ञपल्लवा ७ दिनेषुगच्छत्सुनितांतपीवरतदीयमानीलसुरवस्तनद्वयम् तिरश्चकार
अमरावलीदयोः सृजातयोः पंकजकोशयोः श्रियम् ८

पल्लवाः यस्याः सा लतेवरराज ७ लक्षणांत
रं वर्णयति दिनेष्विति दिनेषु दोहददिवसेषु गच्छत्सु सत्सु नितांतपीवरमतिस्थूलं आसमंतान्भिलेसुरवेचू
चुकेयस्यतत् तदीयस्तनद्वयम् अमरैरवलीदयोरभिव्याप्तयोः सृजातयोः सुंदरयोः पंकजकोशयोः प
द्यमुकुलयोः श्रियंशोभातिरश्चकार अत्रवाग्भट्टः अम्लेष्टतास्तनोपीनोसस्तन्यो कृष्णचूचुकाविति ८

३

संप्रतिक्षामतारव्यंगर्भलक्षणवर्णयति शरीरेति शरीरस्य सादात् काश्यदिसमग्रभूषणापरिमिताभरणा लोधपुष्प
वत्पांडुनासुरवेनोपलक्षिता सासूदक्षिणा विचेयामृग्यास्तारकायस्यासा तथोक्ता विरलनक्षत्रेत्यर्थः तनुप्रकाशेना
त्यक्तोतिनाशशिनोपलक्षिता ईषदसमाप्तप्रभाताप्रभातकल्या प्रभातादीषन्तूना तसिलादिष्वाकृतसूचइतिप्रभा
तशब्दस्यपुंवद्भावः शर्वरीरात्रिरिवालक्ष्यत शरीरसादादिगर्भलक्षणमाह वाग्भट्टः क्षामतागरिमाकुक्षेर्मूर्च्छाउ

शरीरसादादसमग्रभूषणामुरवेनसालक्ष्यतलोधपांडुना तनुप्रकाशेनविचेयतारकाप्रभात
कल्याशशिनेवशर्वरी २ तदाननंमृत्सरभिक्षितीश्वरोरहस्युपाधायनतृप्तिमाययौ करीव
सिक्तं पृषतेः पयोसुचां शक्चिव्यपायेवनराजिपल्वलम् ३

ज्याः प्रकाशनमिति २ तदिति क्षितीश्वरोरहसि मृदासरभिस्रगंधितस्या आननंतदाननं सूदक्षिणासुरवंउपाधायतु
मिनाययौ कः कथमिव शक्चिव्यपायेग्रीष्मावसाने शक्चिः शब्देनुपहृतेशृंगाराषाढयोः सितेग्रीष्मे हुतवहेपिस्यादुपथौ
शब्दमंत्रिणीतिविश्वः पयोसुचां मेषानां पृषतेर्बिंदुभिः पृषतिर्बिंदुपृषता इत्यमरः सिक्तमुक्षितं वनराज्याः पल्वलं
वेशंतः पल्वलंचाल्यसर इत्यमरः उपाधाय करीगज इव अत्र करिवनराजिपल्वलानां कांतकामिनीवदनसयाधि

रघु.टी.
२

रनुसंधेयः गर्भिणीनां मृद्द्रक्षणे लोके प्रसिद्धमेव एतेन दोहदारव्यंग्गर्भलक्षणमुच्यते तदाननं सेवितमृत्तिकाल
बन्धुपः समाध्यायेति पाठे सेवितो मृत्तिकाया अंशो येन तादृशं मुखमित्यर्थः ३ दोहदलक्षणे मृद्द्रक्षणे हेतुं तरमुत्प्रे-
क्षते दिवमिति हियस्मादिगंत विश्रांतरथश्चक्रवर्ती तस्याः स्तुतस्तस्तुतः मस्तुत इति पाठः मरुत्वानि

स. ३

दिवं मरुत्वानि वमोक्ष्यते महीं दिगंत विश्रांतरथो हितस्तुतः
अतो भिलाषे प्रथमतया विधेमनो बंधान्यरसान्विलघ्यसा ४

द्रः इन्द्रो मरुत्वान्मघवेत्यमरः दिवं स्वर्गमिव महीं मोक्ष्यते भुजोऽनवन इत्यात्मनेपदम् अतः प्रथमं सासुदक्षिणा त-
स्याविधेभूविकारे मृद्द्रूपं अभिलष्यत इत्यभिलाषो भोग्यवस्तु तस्मिन् कर्मणि घञ् प्रत्ययः रस्यंते स्वाद्यंते इति रसा-
भोग्यार्थाः अन्ये च ते रसाश्च तान् विलघ्य विहाय मनो बंधानि दधौ दोहदहेतु कस्य मृद्द्रक्षणे पुत्रभूभोगसूचनार्थं
त्वमुत्प्रेक्षितं ४

२

निधानेति नृपःससत्वां आपन्नसत्वांगभिणीमित्यर्थः आपन्नसत्वास्याद्दुर्विण्यंतर्वत्नीचगभिणीत्यमरः माहिषां निधा-
नं निधिर्गर्भेयस्यास्तां सागरांबरांसमुद्रवसनां भूमिमित्यर्थः भूतधात्रीरत्नगर्भाविपुलासागरांबरेत्यमरः तामिव अप्र्यं-
तरेलीनः पावकोयस्यास्तां शमीमिव शमीतरोर्वह्निरस्तीत्यत्रलिंगं शमीगर्भादिग्निमंथतीति अंतःसलिलामंतर्गतजलां
सरस्वतीं नदीमिव अमन्यत एतेनगर्भस्यभाग्यवत्त्वतेजस्त्वपावनत्वानिविवक्षितानि ९ प्रियेति धीरःसराजाप्रिया

निधानगर्भाभिवसागरांबरांशमीमिवाप्र्यंतरलीनपावकाम् नदीमिवांतःसलिलांसरस्वतीं
नृपःससत्वांमाहिषीममन्यत ९ प्रियानुरागस्यमनःसमुन्नतेर्भुजार्जितानांचदिगंतसंपदाम्
यथाक्रमंपुंसवनादिकाःक्रियाधृतेश्चधीरःसदृशीर्व्यधत्तसः १० यामनुगस्यस्नेहस्यमनसःसमुन्नतेरोदार्य

स्यच भ्रजबलेनार्जितानां करेणवार्जितानां नतुवाणिज्यादिना दिगंतेषुसंपदां धृतेःपुत्रोमेभविष्यतीतिसंतोषस्यच धृ-
तियोगांतरेर्धैर्येधारणारतितुष्टिधितिविश्वःसदृशीरनुरूपाःपुमान्स्त्रूयतेऽनेनेतिपुंसवनं तदादिषांसांताःक्रियाः
यथाक्रमंक्रममनतिक्रम्य व्यधत्तकृतवान् आदिशब्देन अनवलोभनसीमंतोन्नयनेगृह्यते अत्र मासिद्धितीयेवापुंसव-
नं यदहःपुंसानक्षत्रेण चंद्रमायुक्तःस्यादितिपारस्करः चतुर्थेऽनवलोभनमित्याश्वलायनः षष्ठेष्टमेवासीमंतइतियाज्ञ

वल्क्यः १०

रघु. टी.
४

सुरेन्द्रमात्रेति गृहागतो नृपः सुरेन्द्राणां लोकपालानां मात्राभिरंशैराश्रितस्यानुप्रविष्टस्य गर्भस्य गौरवात् प्रयत्नेन
मुक्तासनया आसनादुत्थितयेत्यर्थः उपचारस्यांजलावजलिकरणेरिव न हस्तया पारिप्लवनेत्रया तरलाक्ष्या चंच
लंतरलंचैव पारिप्लवपरिप्लवे इत्यमरः तया सुदक्षिणयाननंद सुरेन्द्रमात्राश्रितेत्यत्र मनुः अष्टाभिश्च सुरेन्द्राणां
मात्राभिर्निर्मितो नृप इति ११ कुमार इति अथ कुमारभृत्या बालचिकित्सा संज्ञायां समजनिषदेत्यादिना व्यप्यतस्यां

स. ३

सुरेन्द्रमात्राश्रितगर्भगौरवात्प्रयत्नमुक्तासनया गृहागतः तयोपचारांजलिरिव न हस्तयाननंद
पारिप्लवनेत्रयानृपः ११ कुमारभृत्या कुशलैरनुष्ठिते भिषग्भिरासे रथगर्भभर्मणि पतिः प्रतीतः प्र-
सवोन्मुखी प्रिया ददर्श काले दिवमभितामिव १२ कुशलैः कृतिभिः कृती कुशल इत्यपीत्यमरः आसे हितो भि
षग्भिरैद्यैः भिषग्वैद्यैश्चिकित्सकावित्यमरः गर्भस्य भर्मणि पोषणे भर्महेमभृतिर्मम इति शाश्वतः भृजोमनिनृप
त्ययः अनुष्ठिते कृते सति काले दशमे मासि अन्यत्र ग्रीष्मावसाने प्रसवस्य गर्भमोचनस्योन्मुखी आसन्नप्रसवामित्यर्थः
स्यादुत्पादे फले पुष्पे प्रसवो गर्भमोचन इत्यमरः प्रियां भार्यां अफ्राण्यस्याः संजातानि अभिता तदस्य संजातं तार
कादिभ्य इतजितीतच्प्रत्ययः तां दिवमिव पतिर्भर्ता प्रतीतो हृष्टः सन् ख्याते हृष्टे प्रतीत इत्यमरः ददर्श दृष्टवान्

४

गर्भवेशमनीतिपाठेः शुष्टितइत्यत्राधिष्टितइतिज्ञेयम् गर्भभर्मणीतिपाठे गर्भाधानप्रतीतावोचित्यभंगः १२
ग्रहैरिति ततः शच्याइन्द्राण्या समा पुलोमजाशचीन्द्राणीत्यमरः सा सुदक्षिणासप्रये प्रसूतिकाले सति द
शमेमासीत्यर्थः दशमेमासि जायते इति श्रुतेः उच्चसंश्रयेरुच्चसंस्थेस्तुंगस्थानगैः असूर्यगैरनस्तमितैः कैश्चि
द्यथासंभवपंचभिर्ग्रहैः सूचिताभाग्यसंपदस्य तंपुत्रं त्रीणिप्रभावमंत्रोत्साहात्मकानि साधेनान्युत्पादकानियस्याः

ग्रहैस्ततः पंचभिरुच्चसंश्रयेरसूर्यगैः सूचितभाग्यसंपदम्

सात्रिसाधनाशक्तिः शक्तयस्तिस्त्रः प्रभावोत्साहमंत्रजाइत्यमरः अक्षयमर्थमिव असूत षूडः प्राणिगर्भविमोच
नइत्यदादिषुपठ्यते तस्माद्धातोः कर्तरिलङ् अत्रेदमनुसंधेयम् अजवृषभमृगांगेनाकुलीराक्षवणिजौ
चदिवाकरादितुंगाः दशशरिवमनुयुक् तिथींद्रियांशैस्त्रिनवकविंशतिभिश्चतेः स्तनीच्चाइति सूर्यादि

रघुटी

५

नांसमानां ग्रहाणां मेषवृषभादयो राशयः श्लोकोक्तक्रमविशिष्टाः उच्चस्थानानीति स्वस्वतुंगापेक्षया सप्तमस्या
नानि नीचानीति तत्रोच्चेष्वपि दशमादयो राशित्रिंशांशा यथाक्रममुच्चेषु परमनीचा इति जातकश्लोकार्थः अत्रां
शस्त्रिंशो भागः यथाह नारदः त्रिंशद्भागत्वं कलम्बमिति सूर्यप्रत्यासत्तिर्यहाणामस्तमयो नाम तदुक्तं लघु
जातके रविणास्तमयो योगो वियोगस्तूदयो भवेदिति ते च स्वोच्चस्थाः फलंति नास्तगाः नापि नीचगाः तदु

स. ३

असूतपुत्रसमये शचीसमात्रिसाधनाशक्तिरिवार्थमक्षयम् १३

क्षराजमृगांके स्वोच्चपूर्णस्वर्क्षगेर्द्धं सहद्रे पादं द्विद्वे ल्यं शरभः खेचरेन्द्रः नीचस्थायी नास्तगोवान किंचित्सादन्य
नं खत्रिकोणे ददातीति तदिदमाह कविः उच्चसंश्रयैरसूर्यगैरिति च एवं सतियस्य जन्मकाले पंचप्रभृतयो ग्र-
हाः स्वोच्चस्थाः स देवतुल्यो भवति तदुक्तं कूटस्थीये सखिनः प्रकृष्टकार्यराजप्रतिरूपकाश्च राजानः एकदि
त्रिचतुर्भिर्जायन्तेऽतः परं दिव्या इति तदिदमाह पंचभिरिति १३ ५ ५ ५ ५

५

दिशदिति तत्क्षणंतस्मिन्क्षणे कालाध्वनोरत्यंतसंयोगो द्वितीया दिशः प्रसेदुः प्रसन्ना बभूवुः मरुतो वाताः स्र-
रवा मनोहराः ववुः अग्निः प्रदक्षिणार्चिः सनुहुतं हविराददेस्वीचकार इत्यंसर्वशमशंसिशमसूचकं बभूव
हियतः तादृशांरघुप्रकाराणां भवो जन्म लोकाभ्युदयाय भवतीति शेषः ततो देवा अपि संतुष्टा इत्यर्थः १४ अ-
रिष्टेति अरिष्टेः सूतिकागृहे शय्यां तल्पं अरिष्टेः सूतिकागृहमित्यमरः परितः सर्वतः अभितः परितः समया निक-

दिशः प्रसेदुर्मरुतो ववुः सरवाः प्रदक्षिणार्चिर्हुतमग्निराददे बभूव स सर्वशमशंसितत्क्ष-
णे भवो हि लोकाभ्युदयाय तादृशाम् १४ अरिष्टशय्यां परितो विसारिणा स्रजन्मनस्तस्य
निजेन तेजसा निशीथदीपाः सहसाहतत्विषो बभूवुरालेरव्यसमर्पिता इव १५ ॥

षाहाप्रतियोगेपीति द्वितीया विसारिणा विस्तरणशीलेन स्रजन्मनः शोभनोत्पत्तेः जनुर्जननजन्मानिज-
निरुत्यतिरुद्धव इत्यमरः तस्य शिशोर्निजेन नैसर्गिकेण तेजसा सहसाहतत्विषः क्षीणकान्तयः निशीथे दी-
पाः अर्द्धरात्रिप्रदीपाः अर्द्धरात्रिनिशीथोद्भावित्यमरः आलेख्ये समर्पिताः चित्रार्पिता इव बभूवुः निशीथश-
ब्दो दीपानां प्रभाधिक्यसंभावनार्थः १५

पु.टी

जनायेति भूपतेर्दिलीपस्य अमृतसंमिताक्षरममृतसमानाक्षरं सरूपसमितसंमिताइत्याह दंडी कुमार
जन्मपुत्रोत्पत्तिं शंसते कथयते शब्दांतचराय अंतःपुत्रचारिणे जनाय त्रयमेवादेयमासीत् किंतत् शशि
प्रभं छत्रं उभे चामरे च छत्रादीनां राज्ञः प्रधानांगत्वादिति भावः १६ निवातेति निवातो निर्वातदेशः नि
वातावाश्च यावातावित्यमरः तत्र यत्पदं तद्वत्स्तिमितेन निश्चलेन चक्षुषानेत्रेण कांतं सुंदरं सुताननं

स. ३

जनाय शब्दांतचराय शंसते कुमारजन्मा मृतसंमिताक्षरम् अदेयमासीत् त्रयमेव भूप
तेः शशिप्रभं छत्रं सुभे चामरे १६ निवातपदं स्तिमितेन चक्षुषानृपस्य कांतं पिबतः
सुताननम् महोदधेः पूर इव दुर्दर्शनात् गुरुः प्रहर्षः प्रबभूव आत्मनि १७

पुत्रसुरवं पिबतः तृष्णायापश्यतो नृपस्य गुरुः कटः प्रहर्षः कर्ता इंदुदर्शनात् गुरुर्महोदधेः पूरो जलो घट इव
आत्मनि शरीरे न प्रबभूव स्यात् न शशाक अंतर्न मातिस्मेतियावत् न त्वत्पाधोरधिकं मीयत इति भावः यद्वा
हर्ष आत्मनि स्वस्मिन् विषये न प्रबभूव आत्मानं नियंतुं न शशाक किंतु बहिर्निर्जगामेत्यर्थः १७

६

७

सइति सदिलीपसूनुः तपस्विना पुरोधसा पुरोहितेन पुरोधास्तु पुरोहित इत्यमरः वसिष्ठेन तपस्वित्वात्तदनुष्ठितं
कर्म सवीर्यस्यादिति भावः तपोवनादेत्यागत्य अखिले समये जातकर्मणि जातस्य शिशोः कर्मणि कर्तव्यसंस्कार
विशेषे कृते सति प्रयुक्तः संस्कारः शाणोलेखनादिर्यस्य सतथोक्तः आकरोद्भवः रवनिप्रभवः रवनिः स्त्रियामाकरः
स्यादित्यमरः मणिरिवाधिकं बभौ वसिष्ठमंत्रप्रभावात्तेजिष्ठोऽभूदित्यर्थः अत्रमनुः प्राङ्गाभिर्बद्धनासुंसोजा

सजातकर्मण्यखिले तपस्विना तपोवनादेत्यपुरोधसा कृते दिलीपसूनुर्मणिराकरोद्भवः
प्रयुक्तसंस्कार इवाधिकं बभौ १८ स्रस्वश्च वामंगलतूर्यनिस्वनाः प्रमोदनृत्यैः सह वार
योषिताम् न केवलं सद्यनिमागधीपतेः पथिव्यजृम्भत दिवौ कसामपि १९

तकर्मविधीयत इति १८ स्रस्वश्च वा इति स्रस्वः स्रस्वकरः श्रवः श्रवणं येषां ते स्रस्वश्च वाः श्रुतिस्स्रवा इत्यर्थः मंग
लतूर्यनिस्वनाः मंगलवाद्यध्वनयः वारयोषितां वेश्यानां वारस्त्रीगणिकां वेश्यारूपा जीवित्यमरः प्रमोदनृत्यै-
र्हर्षनेतनैः सह मागधीपतेः दिलीपस्य सद्यनिकेवलं गृह एव न व्यजृम्भत नावृद्धं किंतु द्यौरो कोयेषां ते दिवौ
कसः पृषोदरादितात्साधुः देवास्तेषां पथ्याकाशोपिव्यजृम्भत तस्य देवा शताद्देवोपकारित्वाच्च देवदुन्दुभयोपिने
दुरिति भावः १९

नेति रक्षितुः सम्यक्पालनशीलस्य तृन्नितितृन्प्रत्ययः तस्यदिलीपस्य अतएवचोराद्यभावात्संयतोबद्धो न वभू
वनाभूत् किंतेनात आह विसर्जयेदिति स्तजन्मनाहर्षितस्तोषितः सन् यंबद्धविसर्जयेदिमोचयेत् किंतु
सराजा तदापितृणां ऋणाभिधानाद् धनात् केवलमेकं यथा तथा स्वयमेव एक एवेत्यर्थः केवलः कृत्स्न एकश्च
केवलश्चावधारण इति शाश्वतः मुमुचे कर्मकर्तारिलिङ् स्वयमेव मुक्त इत्यर्थः अस्मिन्नर्थे एष वा अनृणो यः पुत्री

न संयतस्तस्य वभूवरक्षितुर्विमोचयेद्यं स्तजन्मनाहर्षितः ऋणाभिधानात् स्वयमेव केवलं तदापितृ
णां मुमुचे संबधनात् २० श्रुतस्य यायादयमंतमभं कस्तथा परेषां युधिचेति पार्थिवः अवक्ष्यधातो
गमिनार्थमर्थविच्चकार नाम्नारधुमात्मसंभवम् २१ ति श्रुतिः प्रमाणम् २० श्रुतस्येति अर्थविच्छब्दार्थ

ज्ञः पार्थिवः पृथिवीश्वरो दिलीपः अयमभं को बालकः श्रुतस्य शास्त्रस्यांत पारं यायात् तथा युधिपरेषां शत्रूणां अं-
तं पारं च यायात् शत्रूणां दित्यर्थः शकिलिङ् इति शक्यार्थे लिङ् इति हेतोर्धातोः अगिरगिलघिगत्यर्था इति लघिधातो
गमिनारव्यमर्थे अवक्ष्यालोच्य आत्मसंभवपुत्र नाम्नारधुंचकार लघिवह्योर्नलोपश्चेत्युप्रत्यये पाल मूल लघुवला
गुलीनां वलो रत्वमापद्यत इति वैकल्पिके रेफादेशे रधुरिति रूपं सिद्धम् अत्र शंखः आशौचेति व्यतिक्रान्तेनामकर्मवि-
धीयत इति २१

पितुरिति सरधुः समग्रसंपदः पूर्णवक्ष्मीकस्यपितुर्दिलीपस्यप्रयत्नात् शम्भौर्मनोहरैः शरीरावयवैः हरिदश्वदीधितेः सूर्य
स्यरश्मेः भास्वदिवस्त्वत्समाश्वहरिदश्वोष्णरश्मयइत्यमरः अनुप्रवेशाब्दालचन्द्रमाइव दिनेदिनेप्रतिदिनं नित्यवीप्स
योरितिद्विर्वचनम् वृद्धिपुपोष अत्रसंहितावचनम् सलिलमयेशशिनिरवेदीधितयो मूर्च्छितास्तमोनैशंक्षपयन्ति
दर्पणोदरनिहिताइवमंदिरस्यांतरिति २२ उमेति उमावृषांको पार्वती वृषध्वजो शरजन्मना कार्तिकेयेन

पितुःप्रयत्नात्समग्रसंपदः शम्भैःशरीरावयवैर्दिनेदिने पुपोषवृद्धिहरिदश्व
दीधितेरनुप्रवेशादिवबालचन्द्रमाः २२ उमावृषाको शरजन्मनायथायथाज-
यन्तेनशचीपुरदरो तथा नृपः साचसूतेनमागधीननंदतुस्तत्सदृशेनतत्सुमौ २३

कार्तिकेयोमहासेनः शरजन्माषडाननइत्यमरः यथाननंदतुः शचीपुरंदरो इन्द्राणीद्रौ पुलोमजाशचीन्द्राणीत्यम
रः जयन्तेन पाकशासनिना जयन्तः पाकशासनिरित्यमरः यथाननंदतुः तथातत्समौ ताभ्यामुमावृषांकाभ्यां श
चीपुरंदराभ्यांचसमौ सामागधीनृपश्च तत्सदृशेन ताभ्यांकुमारजयन्ताभ्यांसदृशेन सूतेनरघुणा ननंदतुः मागधी
व्याख्याता २३

रघु. टी.
८

रथांगनाम्नोरिति रथांगनाम्नीचरथांगनामाचरथांगनामानौ चक्रवाकौ पुमान्स्त्रियेत्येकशेषः तयोरि
व तयोर्द्विपत्योः भावबंधनं हृदयाकर्षकं परस्पराश्रयम् अन्योन्यविषयं यत्त्रेभ्यश्च तदेकेन केवलेन
ताभ्यामन्येनवा एकेभ्यश्चान्यकेवला इत्यमरः एकोऽन्यार्थे प्रधाने च प्रथमे केवले तथा साधारणे समा

स. ३

रथांगनाम्नोरिव भावबंधनं बभूव यत्त्रेभ्यश्च परस्पराश्रयं
विभक्तमप्येकस्मिन् तत्तयोः परस्परस्योपरि न व्यहीयत २४

नेत्ये संख्यायांच प्रयुज्यत इति विश्वः सुतेन विभक्तमपि कृतविभागमपि परस्परस्योपरि न व्यहीयत हीनं
न बभूव किंतु वृद्धे कर्मकर्तरि लिट् अकृत्रिमत्वात् त्रयमेवोपचितमित्यर्थः यदेकाधारवस्तु तदाधारद्वये
विभज्यमानं हीयते अत्र तु तयोर्विषये प्रागेकविषयमेव संप्रति द्वितीयविषयलाभेपि नाहीयत प्रत्युतोपचि
तमेवाभूदिति भावः २४

उवाचेति सोऽर्भकः शिशुः पोतः पाकोऽर्भकोऽङ्गिः पृथुकः शावकः शिशुरित्यमरः धात्र्या उपमात्रा धात्रीजनन्यामलकी
वसुमत्युपमातृधितिर्विश्वः प्रथममुदितसुपदिष्टवच्च उवाच तदीयामङ्गुलिमवलंब्य यथैव प्रणिपातस्य शिक्षया
उपदेशेन नम्रोऽभूच्चैतियत् तेन पितुर्मुदंततान २५ तमिति शरीरयोगजैः शरीरसंबन्धेन जातैः स्वरैः त्व-

उवाच धात्र्या प्रथमोदितं वचो यथैव तदीयामवलंब्य चाङ्गुलिम् अभूच्च नम्रः प्र
णिपातशिक्षया पितुर्मुदंततान सोऽर्भकः २५ तमं कमारोप्य शरीरे योगजैः
स्वरं निषिंचतमिवामृतत्वचि उपांतसंमीलितलोचनो नृपश्चिरात्कृतस्पर्शरस
ज्ञतायथो २६

चित्त्वगिन्द्रिये अमृतं निषिंचतं वर्षतमिव तं पुत्रमं कमारोप्य मुदा विभवात् उपांतयोः
संमीलितलोचनः स नृपः चिरात्कृतस्पर्शरसज्ञतायथो रसः स्वादुः २६ ५२ ५२

सु. टी.
९

अमंस्तेति स्थितेरभेत्तामर्थादापालकः सनृपः परार्थजन्मना उत्कृष्टजन्मना अनेन रघुणा अन्वयं वंशं प्रजा
नां पतिः ब्रह्मा गुणाः सत्वादयः गुणाः सत्त्वरजसाम इत्यमरः तेषु अग्रेण मुरव्येन सत्त्वेन वर्तते व्याप्रियत इति
गुणाश्च वर्त्तीतेन स्वस्य मूर्तिभेदेन अवतारविशेषेण विष्णुना आत्मनः सर्गसृष्टिमिव स्थितिमंतं प्रति

स. ३

अमंस्तत्त्वानेन परार्थजन्मना स्थितेरभेत्ता स्थितिमंतमन्वयम्
स्वमूर्तिभेदेन गुणाश्च वर्त्तिना पतिः प्रजानामिव सर्गमात्मनः २७

ष्ठावंतं अमंस्तमन्यतेस्म मन्यते रजुदात्तत्वादिट्प्रतिषेधः अत्रोपमानोपमेययोरितरेतरविशेषणानीत
रेतरत्रयोज्यानि तत्ररघुपक्षे गुणाः विद्याविनयादयः गुणोऽप्रधानेरूपादीमौर्व्यांसूदेवकोदरे स्तंभे सत्त्वा
दिसंध्यादिविद्यादिहरितादिषिति विश्वः शेषं सगमम् २७

९

सइति चूडाकर्मद्विजातीनांसर्वेषामेवधर्मतः प्रथमेब्दे तृतीयेवाकर्तव्यं श्रुतिचोदनादिति मनुस्मरणात्
तृतीयेवर्षे कृतचूडः निष्पन्नचूडाकर्मसिन् उलयोरभेदः सरधुः प्राप्तिपुत्रपंचमेवर्षे विद्यारंभं च कारये दि
तिवचनात्पंचमेवर्षे चलकाकपक्षकेश्चंचलशिरवंडकेः बालानां तु शिरवाभोक्ता काकपक्षः शिरवंडक इतिह

सवृत्तचूडश्चलकाकपक्षकेरमात्यपुत्रैः सवयोभिरन्वितः लि
पेर्यथावद्ग्रहणेन वाङ्मयनदीसुरवेनेवसमुद्रमाविशत् २८

लायुधः सवयोभिः स्निग्धैः स्निग्धोवयस्यः सवया इत्यमरः अमात्यपुत्रैरन्वितः सन् लिपेः पञ्चाशद्द्वर्णा
त्मिकायामातृकायाः यथावद्ग्रहणेन सम्यग्बोधनोपायभूतेन वाङ्मयंशब्दजातं नद्यासुरवं द्वारं सुरवंतु
वदनं सुरव्यारंभे द्वाराभ्युपाययोरितियादवः तेन कश्चिन्मकरादिः सुमुहमिव आविशत् प्रविष्टः ज्ञातवानित्य
र्थः २८

धु.टी.

१०

अथेति गर्भाष्टमे प्रकुर्वति ब्राह्मणस्योपनायनं गर्भादकं. गौराज्ञो गर्भाच्च जराशविशति मनुस्मरणात् अथ गर्भेका
दशे ब्दे विधिबहुपनीतं कृतोपनीतं गुरुप्रियमेनं रघुं विपश्चितो विद्वांसो गुरुवो विनित्युः शिषितवन्तः ते गुरुवः अ
स्मिन् गर्भके रघौ अवध्ययत्माः सफलप्रयत्नाश्च बभूवुः तथा हि क्रिया शिक्षा क्रिया तु निष्कृतो शिक्षा चिकित्सा पायकर्म
स्वितियादवः वस्तुनि पात्रभूते उपहिता प्रयुक्ता प्रसीदति फलति क्रिया हि द्रव्यं विनयति नो द्रव्यमिति कौटिल्यः २९

स. ३.

अथोपनीतं विधिबहुपश्चितो विनित्युरेनं गुरुवो गुरुप्रियम् अवध्ययत्माश्च बभूवुर्गर्भके क्रिया हि
वस्तुपहिता प्रसीदति २९ धियः समं यैः सगुणैरुदारधाः क्रमाच्चतस्रश्चतुरण्वोपमाः ततारविधाः
पवनोतिपातिभिर्दिशो हरिर्दिर्हरिता भिवेश्वरः ३० धिय इति अत्र कामंदकः शुश्रूषाग्रहणं चैव श्रवणं धा
रणं तथा उद्वापो होर्य विज्ञानं तत्त्वज्ञानं च धीगुणा इति आत्मीयि कीत्रयीवार्तादंडनीतिश्चेशाश्वती एता विद्याश्च
तस्मिन् लोकसंस्थितिहेतव इति च उदारधीरुत्कृष्टबुद्धिः सरघुः समं यैर्धिगो गुणैः चत्वारोणवा उपमा उपमानं यासां ताश्च-
तुरण्वोपमाः तद्विद्वत्तैरपदसमाहारे चेत्युत्तरपदसमासः चतस्र विधाः हरितां दिशमीश्वरः सूर्यः पवनोतिपाति-
भिर्हरिर्दिर्निजाश्वैः हरित्कुम्भिवर्णे चतुर्णवाजि विशेषयोरिति विश्वः चतस्रः शिवक्रमात् ततार चतुरण्वोपमत्वं दिशा
मपि द्रष्टव्यम् ३०

१०

त्वचमिति काष्णरौरवबास्तानिचर्माणिब्रह्मचारिणः कसीरन्नानुपूर्व्येणशाणसौमादिकानिवेतिमनुस्मरणात् सरयुः
मेध्यांशुः रौरवींरुरुसंबंधिनींरुरुर्महाकृष्णसार इतियादवः त्वचंचर्मपरिधायवसिक्ता मंत्रवत्समंत्रकं अस्त्रं आ-
ग्नेयादिकं पितुरेवोपाध्यायादशिक्षत अभ्यस्तवान् आख्यतोपयोगइत्यपादानात्पंचमी पितुरेवेत्यवधारणमुपपाद-
यति नेति तदुरेकोऽद्वितीयः पार्थिवः केवलंपृथिवींश्चरएव नाभूत् किंतु क्षितौ दिलापएकधनुर्धरोप्यभूत् ३१

त्वचंसमेध्यांपरिधायरौरवीमशिक्षतास्त्रंपितुरेवमंत्रवत् नकेवलंतदुरेकपा-
र्थिवः क्षितावभूदेकधनुर्धरोऽपि सः ३१ महोक्षतावत्सतरः स्पृशन्निव द्विपेद्रभावं
कलभः श्रयन्निव रघुः क्रमाद्यौवनभिन्नशैशवः पुपोषगाभीर्यमनोहरवपुः ३२

महोक्षतामिति रघुः क्रमाद्यौवनेनभिन्नशैशवो निरस्तशिशुभावः सन् महानुक्षामहोक्षो महावृषभः अचतुरे-
त्यादिसूत्रेणनिपातनादकारांतत्वम् तस्यभावस्तत्तातांस्पृशन् गच्छन् वत्सतरोदम्यइव दम्यवत्सतरोसमावित्यम-
रः द्विपेद्रभावंमहागजत्वश्रयञ्चजन्कलभः करिपोतइव गाभीर्येणाचापलेन मनोहरं वपुः पुपोष ३२

अथेति गौर्नादित्येबलीवर्देऽक्रतुभेदविभेदयोः स्त्रीतुस्यादिशिभारत्यांभूमौचस्मरभावपि पुंस्त्रियोःस्वर्गविज्जांबुर-
श्मिदृग्बाणलोमस्वितिकेशवः गावोलोमादिकेशादीयंते खंड्यंतेऽस्मिन्निति च सत्यागोदानं नाम ब्राह्मणादीनां षोडशा-
दिषु वर्षेषु कर्तव्यं केशांतरव्यं कर्मोच्यते तदुक्तं मनुना केशांतः षोडशे वर्षे ब्राह्मणस्य विधायते राजन्यबंधोद्दीविंशे वै

अथास्य गोदानविधेरनंतरं विवाहदोक्षां निरवर्तयद्गुरुः
नरेन्द्रकन्यास्तमवाप्य सत्यतितमोनुददक्षसूता इवाबभूः ३३

श्यस्य द्वधिकेतत इति अथगुरुः पिता गुरूणां पतिपित्राद्यावित्यमरः अस्य रघोर्गोदानविधेरनंतरं विवाहदोक्षां-
निरवर्तयत् कृतवानित्यर्थः अथनरेन्द्रकन्यास्तं रघुं दक्षस्य सूता रोहिण्यादयस्तमोनुदं चंद्रमिव तमोनुदोऽग्निचं-
द्राक इति विश्वः सत्यतितमवाप्य आबभूः रघुरपितमोनुत् अत्रमनुः वेदानधीत्यवेदोवावेदं वापि यथाक्रमम् -
अविपुतब्रह्मचर्यो गृहस्थाश्रममाविशेदिति ३३

संप्रतियौ वराज्ययोग्यतामाह युवेति युवातरुणः युगोनामधुर्यस्कंधगतः सच्छिद्रप्रांतोयानांगभूतोदारुविशेषः याना
घंगेयुगः पुंसियुगं युग्मेकतादिधित्यमरः युगवद्वायतौ दीर्घौ बाह्वयस्यसः अंसावस्यस्तइत्यंसलो बलवान् मांसलश्चेति वृ
त्तिकारः बलवान्मांसलोऽसल इत्यमरः वल्सांसाभ्यां कामबले इति लृच्प्रत्ययः कपाटवक्षाः अररोराः कपाटमरस्तुल्ये इत्य
मरः परिणद्धकंधरो विशालग्रीवः अथग्रीवायां शिरोधिः कंधरेत्यपीत्यमरः परिणाहो विशालतेत्यमरः रघुः वपुषः प्रकर्षादि

युवायुगव्यायतबाहुरंसलः कपाटवक्षाः परिणद्धकंधरः वपुः प्रकर्षादजयद्रुंरघुस्तथापि नीचैर्विनयाद्
दृश्यत ३४ ततः प्रजानां चिरमात्मना धृतां नितांतगुर्वी लघयिष्यताधुरम् निसर्गसंस्कारविनीत इत्यसौ नृ
पेण चक्रेषु वराजशब्दभाक् ३५ धिक्क्याधोवनकृतात् गुरुं पितरमजयत् तथापि विनयान्नम्रत्वेन नीचैरल्पको दृश्यत

अनौद्धत्यंच विवक्षितम् ३४ संप्रतितस्य यौ वराज्यमाह तत इति तत आत्मना स्वयंचिरंधृतां नितांतगुर्वी वोतो गुणवचनादिति
डीप् प्रजानां धुरंपालनप्रयासं लघयिष्यता लघुकरिष्यता तत्करोति तदा चष्ट इति लघुशब्दाणि च ततो लटः सहेति शतृप्र
त्ययः नृपेणादिलोपेनासौरघुः निसर्गेण स्वभावेन संस्कारेण शास्त्राभ्यासजनितवासनया च विनीतो नम्र इति हेतोर्ध्ववराज इ
ति शब्दं भजतीति तथोक्तः भजोऽपि वरिति ण्विप्रत्ययः चक्रे कृतः द्विविधो विनयः स्वाभाविकः कृत्रिमश्चेति कोटिल्यः तदुभय

संपन्नत्वासुत्रं युवराजं चकारेत्यर्थः अत्र कामंदकः विनयोपग्रहान्भूत्यैकुर्वीत नृपतिः सतान् अविनीतकुमारं हि कुलमा
शत्रुविशीर्यते विनीतमौरसं पुत्रं यौ नृराज्ये भिषेचयेदिति ३५ नरेन्द्रोति गुणान् विनयादीन् सौरभ्यादीन् श्यामिलवतीति
गुणाभिलाषिणी श्रीः राज्यलक्ष्मीः पद्याश्रयाच्च नरेन्द्रोदिलीप एव मूलायतनं प्रधानस्थानं तस्मादपादानादनंतरं सन्नि
हितं युवराज इति संज्ञास्य संजाता युवराजसंज्ञितं तारकादित्वादितच्प्रत्ययः आत्मनः पदस्थानमास्पदं आस्पदं प्र
तिष्ठायामिति निपातः सरयुरित्यास्पदं तदास्पदं कमलाच्चिरोत्पन्नान्नवावतारमच्चिरोत्पन्नमुत्पलमिव अंशेनागच्छ

नरेन्द्रमूलायतनादनंतरं तदास्पदं श्रीयुवराजसंज्ञितम् अगच्छदं शेनगुणाभिला
षिणी नवावतारकमलादिवोत्पलम् ३६ विभावस्फः सारथिनेव वायुना घनव्यपायेन ग
भस्तिमानिव बभूव तेनातितरां स्रुदुःसहः कटप्रभेदेन करीव पार्थिवः ३७

व स्त्रियोहियुनिरज्यंत इति भावः ३५ विभावस्फरिति सारथिना सहा यभूतेन एतद्विशेषणमुत्तरवाक्ये च प्यनुपपंजनी
यम् वायुना विभावस्फर्वीहिरिव सूर्यवन्हो विभावसू इत्यमरः घनव्यपायेन सारथिना गभस्तिमान् सूर्य इव कटो गंडः गंडः
कटो मदोदानमित्यमरः तस्य प्रभेदः स्फुटनं मदोदय इत्यर्थः तेन करीव पार्थिवोदिलीपस्तेन रघुणा अतितरां स्रुदुःसहः अत्यं
तंस्रुष्टु असह्यो बभूव ३७

नियुज्येति शतक्रतुरिदं: उपमाउपमानं यस्य स शतक्रतूपमः सदिलीपः शतं वै तल्ल्या राजपुत्रादेवा आशापाला इत्यादि श्रुत्या राजसूतैरनुदुतमनुगतं धनुर्धरं तं रघुं होमतुरंगाणां रक्षणो नियुज्य एकेन क्रतुना अपूर्णमि कोनं क्रतूनामश्वमेधानां शतं अपविघ्नमपगतविघ्नं यथा तथा आप ३८ तत इति ततः परमे कोनशतक्रतुप्राप्त्यनंतरं यज्वनाविधिनेष्टवता यज्वातुविधिनेष्टवानित्यमरः तेन दिलीपेन पुनरपि मरवाय मरवं कर्तुं क्रियार्थोपपदेत्यादिना चतुर्थी उत्सृष्टं मुक्तं अनर्गलमप्रतिबंधं अव्याहतस्त्वे

नियुज्यतं होमतुरंगरक्षणो धनुर्धरं राजसूतैरनुदुतं अपूर्णमि कोनशतक्रतूपमः शतं क्रतूनामपविघ्नमापसः ३८ ततः परं तेन मरवाय यज्ज्वातु रंगमुत्सृष्टमनर्गलपुनः धनुर्भृतामग्रत एवरक्षतां जहार शक्रः किल गूढविग्रहः ३९ विषादलुमप्रतिपत्तिविस्मितं कुमारसैन्यं सपदि स्थितं चतत् वसिष्ठधेनुश्च यदृच्छया गता श्रुतप्रभावाददृशेथ नंदिनी ४०

रगतमित्यर्थः अपयवित्तयंतोः श्वमनुचरंतीत्यापस्तंबस्मरणात् तुरंगं धनुर्भृतां रक्षतां रक्षकाणामग्रत एव शक्रो गूढविग्रहः सन् जहार किल किलेत्येतित्यो ३९ विषादेति तत् कुमारसैन्यं सपदि विषाद इष्टनाशकतो मनोभंगः तदुक्तं विषादश्चेतसो भंग उपायाभावनाशयोरिति तेन लुप्ता प्रतिपत्तिः कर्तव्यज्ञानं यस्य तत्तथोक्तं विस्मितमश्वनाशस्याकस्मिकत्वादाश्चर्याविष्टं सत् स्थितं तस्यौ अथ श्रुतप्रभावा यदृच्छया स्वेच्छया आगता नंदिनी नाम वसिष्ठधेनुश्च ददृशे रघोः स्व

रघु. टी.

१३

प्रसादलब्धत्वा नन्दनुजिघृक्षयेतिभावः होचकारावविलंबसूचकौ ४० तदिति सतांपुरस्कृतः पूजितोदिलीपनंदनो-
रघुः पुण्येन पावित्र्येण तस्यानंदिन्यायदंगं तस्य निष्पंदोदवः स एव जलं मूत्रमित्यर्थः तेन लोचने प्रमृज्य शोधयित्वा-
अतीन्द्रियेषु इन्द्रियाण्यतिक्रान्तेषु अत्यादयः क्रांताद्यर्थे द्वितीययेतिसमासः द्विगुप्राप्तापन्नालं पूर्वगतिसमासेषु प-
रवल्लिंगताप्रतिषेधादिशेष्यनिघ्नत्वं भावेषु वस्तुषु उपपन्नदर्शिनः संपन्नसाक्षात्कारशक्तिर्बभूव ४१ स इति नरदेवसं-
भवः सरघुः पुनः पुनः सूतेन सारथिना निषिद्धचापलं निवारितौद्धत्यं रथस्य रश्मिभिः प्रग्रहेः किरणप्रग्रहोरश्मी इत्य-

तदंगनिष्पंदजलेन लोचने प्रमृज्य पुण्येन पुरस्कृतः सतां अतीन्द्रियेष्वप्युपपन्नदर्शिनो बभूव भावेषु दिलीपनं-
दनः ४१ स पूर्वतः पर्वतपक्षशातनंददर्शदेवनरदेवसंभवः पुनः पुनः सूतनिषिद्धचापलं हरतमश्वं रथरश्मि-
संयतं ४२ शतैस्तमक्ष्णामनिमेषवृत्तिभिर्हरिं विदित्वा हरिभिश्च वाजिभिः अवोच देन गगनस्पृशारघुः स्वरे-
ण धीरेण निवर्तयन्निव ४३ मरः संयतं बद्धमश्वं हरतं पर्वतपक्षाणां शातनं छेदकं देवमिंद्रं पूर्वतः पूर्वस्यां दिशि ददर्श ४२
शतैरिति रघुस्तमश्वहन्तारिं अनिमेषवृत्तिभिर्निमेषव्यापारशून्यैरक्ष्णां शतैः हरिभिर्हरिद्वयैः हरिर्वाच्यवदारव्यातो
हरिर्कपिलवर्णयोरिति विश्वः वाजिभिरश्वैश्च हरिमिंद्रं विदित्वा ज्ञात्वा हरिर्वार्ताकचंद्रं द्रयमोपेद्रमराचिषिति विश्वः

स. ३

१३

एनमिंद्रं गगनस्पृशाव्योमव्यापिना धीरेणगंभीरेण स्वरेण ध्वनिनानिवर्तयन्निव अवेचत् ४३ मरवेति हेदेवेंद्र म
नीषिभिस्त्वमेव मरवांशभाजां यज्ञभागभुजां मध्ये प्रथमः यतो निगद्यसे कथ्यसे ततोपि अजस्रदीक्षायां नित्यदीक्षा
यां प्रयतस्य मदुरोः क्रियाविधाताय क्रतुविधाताय क्रियां विहंतुमित्यर्थः तुमर्थाच्च भाववचनादिति चतुर्थी कथं प्रव

मरवांशभाजां प्रथमो मनीषिभिस्त्वमेव देवेन्द्र यतो निगद्यसे अजस्रदीक्षा प्रयतस्य म
दुरोः क्रियाविधाताय कथं प्रवर्तसे ४४ त्रिलोकनाथेन सतां मरवां द्विषस्त्वयानियम्या
ननु दिव्यचक्षुषा सचेत्स्वयं कर्मसू धर्मचारिणां त्वमंतरायो भवसि च्युतो विधिः ४५

तसे ४४ त्रिलोकेति त्रयाणां लोकानां नाथस्त्रिलोकनाथः तद्वितार्थेत्यादिना उत्तरपदसमासः तेन त्रैलोक्यनियाम-
केन दिव्यचक्षुषा अतीन्द्रियार्थदर्शिना त्वयामरवां द्विषः क्रतुविधानकाः नियम्याः ननु शिक्ष्याः खलु सत्वं धर्मचारिणां
सतां कर्मसू क्रतुषु स्वयमंतरायो विघ्नो भवसि चेत् तर्हि विधिरनुष्ठानं च्युतः क्षतः लोके सत्कर्म कथं वास्तमियादिस
र्थः ४५

तदिति हेमघवन् तत्तस्मात्कारणात् महाक्रतोरश्वमेधस्य अग्र्यं श्रेष्ठमंगं साधनं अमुं तुरंगं प्रतिमोक्तुं प्रति दातुमर्ह
 सि तथाहि शत्वेः पथोदर्शयितारः सन्मार्गदर्शिका ईश्वरामहांतः मलीमसां मलिनानां पद्धतिमार्गं नाददते नस्वीकु
 र्वते असन्मार्गं नावलंबन् इत्यर्थः मलीमसंतु मलिनकच्चरं मलदूषितमित्यमरः ४६ इतीति इतिरघुणासमीरितं प्र
 गल्भं वचोनिशम्य आकर्ण्य दिवौकसः स्वर्गौकसः दिवं स्वर्गेतिरिक्षेचेति विश्वः तेषामधिपतिर्दिवेन्द्रः रघुप्रभावात्स

तदंगमग्र्यं मघवन् महाक्रतोरमुं तुरंगं प्रतिमोक्तुमर्हसि पथः शत्वेदर्शयितार ईश्वरामलीमसामाददतेन
 पद्धतिम् ४६ इति प्रगल्भं रघुणासमीरितं वचोनिशम्याधिपतिर्दिवौकसा निवर्तयामासरथं सविस्मयः
 प्रचक्रमेच प्रतिवक्तुमुत्तरम् ४७ यदात्यराजन्यकुमार तत्तथायशस्तुरक्ष्यं परतो यशोधनैः जगत्प्रकाशंत

शेषमिज्यया भवदुरुलंघयितुं ममोद्यतः ४८ विस्मयः सन्नरथं निवर्तयामास उत्तरं प्रतिवक्तुं प्रचक्रमेच ४७ यदि
 ति हेराजन्यकुमार क्षत्रियकुमार मूर्धाभिषिक्तो राजन्यो बाहुजः क्षत्रियो विरा डित्यमरः यदाक्यमात्यब्रवीषि ब्रुवः पंचा
 नामित्यादिना आह्लादेशः तत्तथासत्यं किंतु यशोधनैरस्मादृशैः परतः शत्रुतः यशोरक्ष्यं ततः किमत आह भवदुरुः
 ललितता जगत्प्रकाशं लोकप्रसिद्धं अशेषं सर्वं मम तद्यशः इज्यया यागेन लंघयितुं तिरस्कृतुं उद्यतः उद्यक्तः ४८

किंत घशइत्याह हरिरिति पुरुषेषूत्तमइतिसप्तमीसमासः ननिर्धारणइतिषष्ठी समासनिषेधात्कर्मधारयेसन्मह
त्परमोत्तमोत्कृष्टाः पूज्यमानैरित्युत्तमपुरुषइतिस्यात् यथाहरिर्विष्णुरेकएवपुरुषोत्तमः स्मृतः यथात्र्यंबकः शिवएवम
हेश्वरः स्मृतः नापरः अपरः पुमान्नतथा तथा मांसुनयः शतक्रतुंविदुः विदंति विदोलदोर्वेतिणलादयः नोस्माकंहरिहर
योर्ममचेत्यर्थः एषत्रितयोपिशब्दोद्वितीयगामीनहि द्वितीयाप्रकरणेगम्यादीनामुपसंख्यानानात्समासः ४९ अतइति य-

हरिर्यथैकः पुरुषोत्तमः स्मृतो महेश्वरश्च्यंबकएवनापरः तथाविदुर्मसुनयः शतक्रतुंवि
तीयगामीनहिशब्दएषनः ४९ अतोऽयमश्वः कपिलानुसारिणापितुस्त्वदीयस्यमया
पहारितः अलंप्रयत्नेनतवात्रमानिधाः पदंपदव्याः सगरस्यसंततेः ५० तोहमेवशतक्रतुरतः

त्वदीयस्यपितुः अयंशततमोश्वः कपिलानुसारिणाकपिलमुनितुल्येनमया अपहारितः अपहतः अपहारितइ
तिस्वार्थेऽपिच तवात्रान्धेप्रयत्नेनालं प्रयत्नोमाकाशिरित्यर्थः निषेधस्यनिषेधंप्रतिकरणत्वात्तृतीया सगरस्यरा
ज्ञः संततेः संतानस्यपदव्याः पदंमानिधाः मानिधोहि निपूर्वाद्धातेर्लुङ् नमाङ् योगइतिअडागमप्रतिषेधः म
हदास्कंदं न ते विनाशमूलं भवेदितिभावः ५० ॥७॥ ॥७॥ ॥७॥ ॥७॥

रघुः

१५

तत इति ततस्तुरगस्यरक्षितारघुः प्रहस्यप्रहासंकृत्वा अपभयोनिर्भीकः सन् पुनः पुरंदरं बभाषे किमिति हे दे-
वेन्द्र एषः अश्वमोचनरूपस्तेन वसर्गो निश्चयो यदि सर्गः स्वभावनिर्भोक्षिनिश्चयाध्यायसृष्टिचित्यमरः तर्हि-
शस्त्रगृहाण भवान् रघुं मामनिर्जित्य कृतीकृतकृत्यो नखलु इष्टादिभ्यश्चेतीति प्रत्ययः रघुग्रहणादात्मनो दुर्ज-
यत्वं सूचयति ५१ स इति सरघुः उन्मुखः सन् मधवंतमिन्द्रमेव मुक्त्वा शरासनं चापं सशरं करिष्यमाणः आलीढे

सर्ग ३

ततः प्रहस्यापभयः पुरंदरं पुनर्बभाषे तुरगस्यरक्षिता गृहाण शस्त्रं यदि सर्ग एष तेन
खल्वनिर्जित्य रघुं कृतीभवान् ५१ स एव मुक्त्वा मधवंतमुन्मुखः करिष्यमाणः सश-
रं शरासनम् अतिष्ठदा लीढविशेषशोभिनावपुः प्रकर्षेण विडंबितेश्वरः ५२

न आलीढारब्धेन स्थानभेदेन विशेषशोभिना अतिशयशोभिना वपुः प्रकर्षेण देहोन्मत्तेन विडंबितेश्वरोऽनुकृ-
तपि नाकी सन् अतिष्ठत् आलीढलक्षणमाहयादवः स्थानानि धन्विनां पंचतत्र वैशारवमस्त्रियाम् त्रिवितस्त्यंत-
रौपादौ मंडलंतोरणाकृति अन्वर्थं स्यात्समपदमालीढं तु ततोऽग्रतः दक्षिणां वाममाकुञ्च्य प्रत्यालीढं विपर्यय इति ५२

१५

तथापीति तथापिक्वघातेषि शस्त्राणां व्यवहारेण व्यापारेण निष्ठुरे क्रूरे विपक्षभावे शात्रवे चिरंतस्थुषः -
स्थितवतोऽस्य रघोः वीर्यातिशयेन वृत्रह तवानिति वृत्रहा ब्रह्मशूण वृत्रेषु क्रियुः तु तोष स्वयं वीर एव वीरं जा-
नातीति भावः कथं शत्रोः संतोषोऽत आह हियतः गुणैः सर्वत्र शत्रुभिन्नो दासीनेषु पदमंघ्रिनिधीयते गुणैः स

तथापि शस्त्रव्यवहारनिष्ठुरे विपक्षभावे चिरमस्थितस्थुषः तु तोष वीर्यातिशयेन वृत्र-
हा पदमंघ्रि सर्वत्र गुणैर्निधीयते ६२ असत्यमद्रिष्यपि सारवत्तया न मे त्वदन्येन विसोढ
मायुधम् अवेहि मां प्रीतमृते तुरंगमादूरं वृणीष्वेति तमाह वासवः ६३

वृत्रसंक्रम्यत इत्यर्थः गुणाः शत्रून् व्यावर्जयन्तीति भावः ६२ असत्यमिति सारवत्तया दृढवत्तया अद्रिष्य
सत्यमप्रतिबंधं मे आयुधं वज्रं त्वदन्येन न विसोढ अतो मां प्रीतमं तुष्टमवेहि तुरंगमादते तुरंगमं वर्जयित्वा
अन्यारादितरत इत्यादिना पंचमी वरवृणीष्वेति तं वासव आह तुरंगमादन्यददेयं नास्तीति भावः ६३ ॥

धु.टी.

१८

ततइति ततो नरेन्द्रसूनुः रघुः निषंगान्तूणीरादसमग्रं यथातथोद्धतं स्रवर्णपुंरवद्युतिभिः रंजिता अंगुलयो येन तमिषुं
प्रतिसंहरन्निवर्तयन् नाप्रहरंतं प्रहरेदिति निषेधादिति भावः प्रियंवदतीति प्रियंवदः प्रियवशेवदः स्वजिति रव
चप्रत्ययः अरुर्द्विषदित्यादिनामुभागमः सुरेश्वरप्रत्यवदत् ननु प्राहरदिति भावः ६४ अमोच्यमिति हे प्रभो इन्द्र अ
श्वममोच्यं मन्यसे यदि ततस्तर्हि अजस्रदीक्षायां संततदीक्षायां प्रयतः समदुरुर्ममपिता विधिर्नैव कर्मणि समाप्ते सति

स. ३

ततो निषंगादसमग्रमुद्धतं स्रवर्णपुंरवद्युतिरंजितांगुलिं नरेन्द्रसूनुः प्रतिसंहरन्निषुं प्रियंवदं प्रत्यवदत् सुरेश्वरं
६४ अमोच्यमश्वं यदि मन्यसे प्रभो ततः समाप्ते विधिर्नैव कर्मणि अजस्रदीक्षाप्रयतः समदुरुः क्रतोरशेषेण फ
लेन युज्यतां ६५ यथा च वृत्तांतमिमं सदोगतस्त्रिलोचनेकांशतया दुरासदः तवैव संदेशहराद्दिशां पतिः शृणो
ति देवेश तया विधीयताम् ६६ क्रतोर्यज्ञस्य यत्फलं तेन फलेनाशेषेण कृत्स्नेन युज्यतां युक्तोस्तु अश्वमेधसमग्रफल
लाभो किमश्वेनेति भावः ६५ यथेति सदोगतः सदोगृहगतः त्रिलोचनस्येश्वरस्य एकांशतया अष्टानामन्यतममूर्तिं ला
त् दुरासदो मादृशोर्दुः प्रापो विशां पतिर्नृपतिः यथा इमं वृत्तांतं वार्ता वृत्तांतः स्यात्प्रकरणे प्रकारे काल्पन्यं वा तयो री
त्यमरः तव संदेशहराद्द्वार्ताहरादेव शृणोति च हे देवेश इन्द्र तया विधीयताम् ६६ ६७ ६८

१८

तथेति मातलिसारथिरिंद्रः रघोः संबंधिनंकामं मनोरथं तथेति तथास्त्विति प्रतिशुश्रुवान् प्रतिश्रुतवान् भाषा
यांसदवसश्चुवइतिकस्यप्रत्ययः यथागतं ययौ सुदक्षिणासूनुरपि नातिप्रमनाः विजयलाभोऽप्यश्वनाशान्नातीव
तुष्टः सन् नञर्थस्यनशब्दस्यसुप्तेतिसमासः नृपस्यसदो गृहं प्रतिन्यवर्तत ६७ तमिति हरेरिंद्रस्य शास-

तथेतिकामं प्रतिशुश्रुवान् रघोर्यथागतं मातलिसारथिर्ययौ नृपस्य नातिप्रमनाः सदो
गृहं सुदक्षिणासूनुरपि न्यवर्तत ६७ तमभ्यनंदत्प्रथमं प्रबोधितः प्रजेश्वरः शासन
हारिणा हरेः परामृशन् हर्षजडेन पाणिना तदीयमंगं कुलिशव्रणांकितम् ६८

नहारिणा पुरुषेण प्रथमं प्रबोधितो ज्ञापितः वृत्तांतमिति शेषः प्रजेश्वरो दिलीपः हर्षजडेन हर्षशिशिरेण पा-
णिना कुलिशव्रणांकितं तस्य रघोरिदं तदीयं अंगं शरीरं परामृशन् स्मृशन् तं रघुमभ्यनंदत् ६८ ७

इतीति इतिहेतुप्र करणप्रकारादिसमाप्तिवित्यमरः महनीयशासनः पूजनीयाज्ञः क्षितीश इति महाक्रतूनाम
 श्वमेधानां नवभिरधिकां नवतिं एकोनशतं आयुषः क्षये सति दिवं स्वर्गमारुरुक्षरारोहमिच्छुः सोपानानां परंप
 राणां पंक्तिमिव ततान ६९ अथेति अथविषयेभ्यो व्यावृत्तात्मानि वृत्तचित्तः सदिलीपो यथाविधियथाशास्त्रं
 यूनेसूनवे नृपतिककुदं राजचिह्नं ककुदत्ककुदं श्रेष्ठे वृषां के राजलक्ष्मणीति विश्वः सितातपवारणं श्वेतच्छत्रं दत्त्वा

इतिक्षितीशो नवतिं नवाधिकां महाक्रतूनां महनीयशासनः समारुरुक्ष दिवमायुषः क्षये
 ततानसोपानपरंपरामिव ६९ अथसविषयव्यावृत्तात्मा यथाविधिसूनवे नृपतिककुदं दत्त्वा
 यूनेसितातपवारणं मुनिवनतरुच्छायां देव्या तया सह शिश्रिये गलितवयसां मिक्ष्वाकूणां मिदं
 हिकुलव्रतम् ७०

तया देव्या सुदक्षिणया सह मुनिवनतरोः छायां शिश्रिये श्रितवान् वानप्रस्थाश्रमं स्वीकृ-
 तवानित्यर्थः तथाहि गलितवयसां वृद्धानां मिक्ष्वाकूणां मिक्ष्वाकोर्गोत्रापत्यानां तद्राजसंज्ञकत्वादणोलुक् इदं वनगमनं
 कुलव्रतं हि देव्या सह इत्यनेन सपत्नीकवानप्रस्थाश्रमो उक्तः तथा च याज्ञवल्क्यः स्मृते विन्यस्तपत्नीकस्तथा चानुगतो व-
 नम् वानप्रस्थो ब्रह्मचारी साग्निः सोपासनो व्रजेदिति हरिणीवृत्तमेतत् रसयुगहये नैर्मिर्मोस्त्रे गोयदा हरिणी

तदेतिलक्षणात् ७० इति श्रीपदवाक्यप्रमाणपारावारपरीणश्रीमहोपाध्यायकोलचलमल्लिनाथसूरिविरचिता

इति श्रीरघुवंशमहाकाव्ये कालिदासकृतोरघूत्पत्तिवर्णनो नाम तृतीयः सर्गः समाप्तः

यां रघुवंशव्याख्यायां संजीविनी समारख्यायां तृतीयः सर्गः समाप्तः ७ बापुहरशेट् देवळेकर यांणीं आपले. छाप. छापिलें

॥ इति श्रीरघुवंशे महाकाव्ये तृतीयः सर्गः ॥

अथरघुवंशमहाकाव्ये तृतीयसर्गप्रारंभोऽयं.

रघु-टी
१

श्रीगणेशायनमः उपाधिगम्योप्यनुपाधिगम्यः समावलोक्योप्यसमावलोक्यः भवोपियोऽभूदभवः शिवोयंज
गत्यपायादपिनः सपायात् १ राज्ञीगर्भमाधत्तेत्युक्तम् संप्रतिगर्भलक्षणानिवर्णयितुं प्रस्तौति अथेति अथगर्भ
धारणानंतरं स्रुदक्षिणा उपस्थितोदयं प्राप्तकालं भर्तुर्दिलीपस्य ईप्सितं मनोरथं भावेत्तः पुनः सरवीजनस्योद्दीप्ता
णानां दृष्टीनां कौमुदीसुरवं चंद्रिका प्रादुर्भावः यद्वा कौमुदीदीपोत्सवतिथिः तदुक्तं भविष्योत्तरे कौमोदंतेजनाय-
स्यांतेनासौ कौमुदीमतेति तस्यासुरवं प्रारंभः अतएव केचित् कौमुदीसुरवमिति पाठं पठति इक्ष्वाकुकुलस्य संततेर

अथेप्सितं भर्तुरुपस्थितोदयं सरवीजनोद्दीप्ताणामौमुदीसुरवम् निदानमिक्ष्वाकुकुलस्य संततेः स्रुद
क्षिणादोहदलक्षणं दधौ १

विच्छेदस्य निदानं मूलकारणं निदानं त्वादिकारणमित्यमरः एवंविधं दोहदलक्ष
णं गर्भचिह्नं वक्ष्यमाणं दधौ स्वहृदयेन गर्भहृदयेन च द्विहृदयागर्भिणी यथाह वाग्भट्टः मातृजलस्य हृदये-
मातृश्च हृदयेन तत् संबद्धं तेन गर्भिण्यानेष्टं श्रद्धाविधारणमिति तत्संबंधित्वाद्गर्भोद्दीहृदयमित्युच्यते साचत
द्योगाद्दोहदिनीति तदुक्तं संग्रहे द्विहृदयां नारीदोहदिनीमाचक्षत इति अत्र दोहदलक्षणस्येप्सितत्वेन कौमु-
दीसुरवत्वेन च निरूपणाद्भूपकालकारः अस्मिन्सर्गेविंशस्थं वृत्तम् जतौ तु वंशस्थमुदीरितं जवौ १

स. ३

१

संप्रतिक्षामतारव्यंगर्भलक्षणं वर्णयति शरीरेति शरीरस्य सादात्काश्यादिसमग्रभूषणापरिमिताभरणा लोधपुष्प
वत्पांडुनासुरवेनोपलक्षिता सास्रदक्षिणा विचेयामृग्यास्तारकायस्यांसा तथोक्ता विरलनक्षत्रेत्यर्थः तनुप्रकाशेना
ल्पकांतिनाशशिनोपलक्षिता ईषदसमाप्तप्रभाताप्रभातकल्या प्रभातादीषन्धूना तसिलादिषाकृतस्त्वचइतिप्रभा
तशब्दस्यपुंवद्भावः शर्वरीरात्रिरिवालक्ष्यत शरीरसादादिगर्भलक्षणमाह वाग्भट्टः क्षामतागरिमाकुक्षेर्मूर्च्छाछ

: शरीरसादादिसमग्रभूषणासुरवेनसालक्ष्यतलोधपांडुना तनुप्रकाशेनविचेयतारकाप्रभात
कल्याशशिनेवशर्वरी २ तदाननंमृत्स्वरभिक्षितीश्वरोरहस्युपाधायनतृप्तिमाययौ करीव
सिक्तं पृषतेः पयोमुचांशुचिच्यपायेवनराजिपल्वलम् ३ दिररोचनम् जृम्भाप्रसेकः सदनं रोमरा-

ज्याः प्रकाशनमिति २ तदिति क्षितीश्वरोरहसि मृदास्वरभिस्रगंधितस्या आननंतदाननं स्रदक्षिणासुरवंउपाधायतृ
प्तिनाययौ कः कथमिव शुचिच्यपायेयीष्मावसाने शुचिः शुद्धेनुपहृतेशृंगाराषाढयोः सितेयीष्मे हुतवहेपि स्यादुपधौ
शुद्धमंत्रिणीतिविश्वः पयोमुचां मेघानां पृषतेर्बिंदुभिः पृषंति बिंदुपृषता इत्यमरः सिक्तमुक्षितं वनराज्याः पल्वलं
वेशंतः पल्वलंचाल्पसर इत्यमरः उपाधाय करीगज इव अत्र करि वनराजिपल्वलानां कांतकामिनीवदनसमाधि

रघु.टी

२

रनुसंधेयः गर्भिणीनां मृद्गक्षणां लोके प्रसिद्धमेव एतेन दोहदारव्यंग्गर्भलक्षणमुच्यते तदाननं सेवितमृत्तिकाल
बंनृपः समाधायेति पाठे सेवितो मृत्तिकाया अंशो येन तादृशं मुखमित्यर्थः ३ दोहदलक्षणे मृद्गक्षणे हेतुं तरमुत्प्रे-
क्षते दिवमिति हियस्मादिगंत विश्रांतरथश्चक्रवर्ती तस्याः स्तुतस्तत्कृतः मत्स्तुत इति पाठः मरुत्वानि

स. ३

दिवं मरुत्वानि वमोक्ष्यते महीं दिगंत विश्रांतरथो हि तत्कृतः
अतो भिलाषे प्रथमतया विधेमनो बबधान्यरसान्विलंघ्यसा ४

द्रः इंद्रो मरुत्वान्मघवेत्यमरः दिवं स्वर्गमिव महीं मोक्ष्यते भुजोऽनवन इत्यात्मनेपदम् अतः प्रथमं सास्रदक्षिणा त-
स्या विधेमविकारे मृद्गप अभिलष्यत इत्यभिलाषो भोग्यवस्तु तस्मिन् कर्मणि घञ् प्रत्ययः रस्यंते स्वाद्यंते इति रसा
भोग्यार्थाः अन्ये च ते रसाश्च तान् विलंघ्य विहाय मनो बबधनि दधौ दोहदहेतु कस्य मृद्गक्षणस्य पुत्रभू भोगसूचनार्थं
त्वमुत्प्रेक्षितं ४

२

नेति मगधस्य राज्ञोऽपत्यं स्त्रीमागधी सुदक्षिणा द्यन्मगधकलिंगसूरमसादणित्यण् न्हिया किं चित्किमपीप्सितमि
ष्टं मे मह्यं न शंसति नाचष्टे केषु वस्तुषु स्पृहावतीत्यनुवेलमनुक्षणमाहत आहतवान्कर्तारिक्तः आहतो साद
शर्चिता वित्यमरः प्रियायाः सरवीः सहचरीः उत्तरकोसलेश्वरो दिलीपः पृच्छतिस्म पप्रच्छ लट्स्मे इति भूतार्थे लट्
सरवीनां विश्रम्भभूमित्वादिति भावः ५ उपेत्येति दोहदंगभिणी मनोरथः दोहददोहदंश्चालालसचसमस्मृतं

न मे न्हिया शंसति किं चिदीप्सितं स्पृहावती वस्तुषु केषु मागधी इति स्म पृच्छत्यनुवेलमाहतः प्रि
या सरवीरुत्तरकोसलेश्वरः ५ उपेत्य सा दोहददुःखशीलताय देववज्रे तदपश्यदाहतम् नहीष्ट
मस्यास्त्रिदिवेऽपि भूपतेरभूदनासाद्यमधिज्यधन्वनः ६ मिति हलायुधः सा सुदक्षिणा दोहदेन गर्भिणी

मनोरथेन दुःखशीलतां दुःखस्वभावतामुपेत्य प्राप्य यद्वस्तु वज्रे आचकाक्ष तदाहतमानीतम् भवेति शेषः अप
श्यदेव अलभतेत्यर्थः कुतो हियस्मादस्याः सुदक्षिणाया इष्टं वस्तु त्रिदिवेऽपि स्वर्गेऽपि भूपतेरनासाद्यमनवाप्यना
भूत् किं याज्ञानेत्याह अधिज्यधन्वन इति नहि वीरपत्नीनामलभ्यनाम किंचिदस्तीति भावः अत्र वाग्भट्टः
पादशोफो विदाहो भेदश्चात्र विविधात्मिकेति एतच्च पत्नी मनोरथपूरणाकरणे दृष्टदोषसंभावान्नतुराज्ञः स्त्री

रघु.टी.
३

लौल्यात् तदुक्तम् देयमप्यहितंतस्यैहितोपहितमल्पकम् अद्याविधातेगर्भस्यविकृतिश्च्युतिरेववा अन्यच्च
दोहदस्याप्रदानेनगर्भोदोषमवाप्नुयादिति ६ क्रमेणेति सासूदक्षिणा क्रमेणदोहदव्यथांचनिस्तीर्य प्रचीयमा
नावयवापुष्यमाणावयवासती पुराणपत्राणामपगमान्नाशादनंतरं सन्नद्धाः संजाताः प्रत्ययत्वात् मनोज्ञाः

स. ३

क्रमेणनिस्तीर्यचदोहदव्यथांप्रचीयमानावयवारराजसा पुराणपत्रापगमादनंतरं लतेवसन्न
इमनोज्ञपल्लवा ७ दिनेषुगच्छत्सुनितांतपीवरतदीयमानीलमुरवस्तनद्वयम् तिरश्चकार
अमरावलीदयोः सृजातयोः पंकजकोशयोः श्रियम् ८

पल्लवाः यस्याः सा लतेवरराज ७ लक्षणांत
रं वर्णयति दिनेष्विति दिनेषु दोहददिवसेषुगच्छत्सुसत्सु नितांतपीवरमतिस्थूलं आसमंतान्निलेमुरवेचू
चुकेयस्यतत् तदीयस्तनद्वयम् अमरैरवलीदयोरभिव्याप्तयोः सृजातयोः सूरयोः पंकजकोशयोः प
द्यमुकुलयोः श्रियंशोभांतिरश्चकार अत्रवाग्भट्टः अम्लेष्टतास्तनोपीनोसस्तन्यो कृष्णचूचुकाविति ८

३

निधानेति नृपः ससत्वां आपन्नसत्वांगभिणीमित्यर्थः आपन्नसत्वास्याद्रुर्विषयंतर्बलीचगभिणीत्यमरः महिषां निधा-
नं निधिर्गर्भेयस्यास्तां सागरांबरां समुद्रवसनां भूमिमित्यर्थः भूतधात्रीरत्नगर्भाविपुलासागरांबरेत्यमरः तामिव अप्र्यं-
तरेलीनः पावकोयस्यास्तां शमीमिव शमीतरो वन्हिरस्तीत्यत्रलिंगं शमीगर्भादिग्नं मंथतीति अंतःसलिला मंतर्गतजलां
सरस्वतीं नदीमिव अमन्यत एतेन गर्भस्य भाग्यवत्त्वतेजस्वित्वपावनत्वानि विवक्षितानि ९ प्रियेति धीरः सराजा प्रिया

निधानगर्भा मिव सागरांबरां शमीमिवाप्र्यंतरलीनपावकाम् नदीमिवांतःसलिलां सरस्वतीं
नृपः ससत्वां महिषीममन्यत ९ प्रियानुरागस्य मनः समुन्नते भुजार्जितानां च दिगंत संपदाम्
यथाक्रमं पुंसवनादिकाः क्रिया धृतेश्च धीरः सदृशीर्व्यधत्तसः १ यामनु गस्य स्नेहस्य मनसः समुन्नते रोदार्य
स्य च भ्रजबलेनार्जितानां करेण वार्जितानां न तु वाणिज्यादिना दिगंतेषु संपदां धृतेः पुत्रो मे भविष्यतीति संतोषस्य च धृ-
तियोगांतरे धैर्ये धारणारतितुष्टिधिति विश्वः सदृशीरनुरूपाः पुमान् सूर्यतेऽनेनेति पुंसवनं तदादियसांताः क्रियाः
यथाक्रमं क्रममनतिक्रम्य व्यधत्तकृतवान् आदिशब्देन अनवलोभनसीमंतोन्नयने गृह्यते अत्र मासिद्धितीये वा पुंसव-
नं यदहः पुंसानक्षत्रेण चंद्रमा युक्तः स्यादिति पारस्करः चतुर्थेऽनवलोभनमित्याश्वलायनः षष्ठेष्टमे वा सीमंत इति याज्ञ-
वल्क्यः १०

रघु. टी.

४

सुरेन्द्रमात्रेति गृहागतो नृपः सुरेन्द्राणां लोकपालानां मात्राभिरंशैराश्रितस्यानुप्रविष्टस्य गर्भस्य गौरवात् प्रयत्नेन
मुक्तासनया आसनादुत्थितयेत्यर्थः उपचारस्यांजलि वंजलिकरणेरिव न्नहस्तया पारिप्लवनेत्रया तरलाक्ष्या चंच
लंतरलंचैव पारिप्लवपरिप्लवे इत्यमरः तया सुदक्षिणयाननंद सुरेन्द्रमात्राश्रितेत्यत्र मनुः अष्टाभिश्च सुरेन्द्राणां
मात्राभिर्निर्मितो नृप इति ११ कुमारमृत्या बालचिकित्सा संज्ञायां समजनिषदेत्यादिना क्यप् तस्यां

स. ३

सुरेन्द्रमात्राश्रितगर्भगौरवात्प्रयत्नमुक्तासनया गृहागतः तयोपचारांजलिरिव न्नहस्तयाननंद
पारिप्लवनेत्रयानृपः ११ कुमारमृत्या कुशलैरनुष्ठिते भिषग्भिरासैरथ गर्भभर्मणि पतिः प्रतीतः प्र-
सवोन्मुखीप्रियाददर्शकाले दिवमभितामिव १२ कुशलैः कृतिभिः कृती कुशल इत्यपीत्यमरः आसौ हि तौ भि-
षग्भिवैद्यैः भिषग्भिवैद्योचिकित्सकावित्यमरः गर्भस्य भर्मणि पोषणे भर्महेममृतिर्भर्म इति शाश्वतः मृजोमनिनृप-
त्ययः अनुष्ठिते कृते सति काले दशमे मासि अन्यत्र ग्रीष्मावसाने प्रसवस्य गर्भमोचनस्योन्मुखी आसन्नप्रसवामित्यर्थः
स्यादुत्पादे फले पुष्पे प्रसवो गर्भमोचन इत्यमरः प्रियां भार्यां अन्वाण्यस्याः संजातानि अभिता तदस्य संजातं तार-
कादिभ्य इतजितीतच्प्रत्ययः तां दिवमिव पतिर्भर्ता प्रतीतो हृष्टः सन् रव्याते हृष्टे प्रतीत इत्यमरः ददर्श हृष्टवान्

४

गर्भवेशमनीतिपाठेः लुष्टितइत्यत्राधिष्ठितइतिज्ञेयम् गर्भभर्मणीतिपाठे गर्भाधानप्रतीतावोचित्यभंगः १२
ग्रहेरिति ततः शच्याइन्द्राण्या समा पुलोमजाशर्चाद्राणीत्यमरः सा स्रद्धक्षिणा सप्रये प्रसूतिकाले सति द
शमेमासीत्यर्थः दशमेमासिजायतेइतिश्रुतेः उच्चसंश्रयेरुच्चसंस्थेस्तुंगस्थानगैः असूर्यगैरनस्तमितैः कैश्चि
द्यथासंभवंपंचभिर्ग्रहैः सूचिताभाग्यसंपदस्य तंपुत्रं त्रीणिप्रभावमंत्रोत्साहात्मकानि साधेनान्युत्पादकानियस्याः

ग्रहेस्ततः पंचभिरुच्चसंश्रयेरसूर्यगैः सूचितभाग्यसंपदम्

सात्रिसाधनाशक्तिः शक्तयस्तिस्त्रः प्रभावोत्साहमंत्रजाइत्यमरः अक्षयमर्थमिव असूत षूडः प्राणिगर्भविमोच
नइत्यदादिषुपठ्यते तस्माद्धातोः कर्तरिलङ् अत्रेदमनुसंधेयम् अजवृषभमृगांगेनाकुलीराक्षवणिजौ
चदिवाकरादितुंगाः दशशिरिवमनुयुक्तिथींद्रियांशैस्त्रिनवकविंशतिभिश्चतेः स्तनीच्चाइति सूर्यादी

रघुदी

५

नांसमानां ग्रहाणां मेषवृषभादयो राशयः श्लोकोक्तक्रमविशिष्टाः उच्चस्थानानीति स्वस्वतुंगापेक्षया सप्तमस्या
नानि नीचानीति तत्रोच्चेष्वपि दशमादयो राशित्रिंशांशो यथाक्रममुच्चेषु परमनीचा इति जातकश्लोकार्थः अत्रां
शस्त्रिंशो भागः यथाह नारदः त्रिंशद्भागत्वं कलमिति सूर्यप्रत्यासत्तिर्यहाणामस्तमयोनाम तदुक्तं लघु
जातके रविणास्तमयोयोगो वियोगस्तूदयो भवेदिति ते च स्वोच्चस्थाः फलंति नास्तगाः नापि नीचगाः तदु

स.३

असूतपुत्रं समये शचीसमात्रिसाधनाशक्तिरिवार्थमक्षयम् १३

क्षेत्राजसृगांके स्वोच्चे पूर्णं स्वर्क्षगेर्द्धं सप्तद्वेपादं द्विद्वे ल्यं शक्रमः रवे च रेन्द्रः नीचस्थायी नास्तगो वान किंचित्पादन्य
नं रवत्रिकोणे ददातीति तदिदमाह कविः उच्चसंश्रये रसूर्यगैरिति च एवं सतियस्य जन्मकाले पंच प्रभृतयो ग्र-
हाः स्वोच्चस्थाः स देवतुल्यो भवति तदुक्तं कूटस्थीये सखिनः प्रकृष्टकार्यराजप्रतिरूपकाश्च राजानः एकद्वि
त्रिचतुर्भिर्जायन्तेऽतः परं दिव्या इति तदिदमाह पंचभिरिति १३ ५ ५ ५ ५

५

दिश इति तत्क्षणं तस्मिन् क्षणे कालाध्वनोरत्यंतसंयोगे द्वितीया दिशः प्रसेदुः प्रसन्नावभूवुः मरुतो वाताः स
रवा मनोहराः ववुः अग्निः प्रदक्षिणार्चिः सनुहृतं हविराददेस्वीचकार इत्यं सर्वं शमशंसि शमसूचकं बभूव
हियतः तादृशां रघुप्रकाराणां भवो जन्म लोकाभ्युदयाय भवतीति शेषः ततो देवा अपि संतुष्टा इत्यर्थः १४ अ
रिष्टेति अरिष्टेऽसूतिकागृहे शय्यां तल्पं अरिष्टेऽसूतिकागृहमित्यमरः परितः सर्वतः अभितः परितः समयानिक

दिशः प्रसेदुर्मरुतो ववुः सरवाः प्रदक्षिणार्चिर्हृतमग्निराददे बभूव सर्वं शमशंसि तत्क्ष
णे भवो हि लोकाभ्युदयाय तादृशाम् १४ अरिष्टशय्यां परितो विसारिणा स्रजन्मनस्तस्य
निजेन तेजसा निशीथदीपाः सहसाहतत्विषो बभूवुरालेरव्यसमर्पिता इव १५ ॥

षाहाप्रतियोगेपीति द्वितीया विसारिणा विस्तरणशीलेन स्रजन्मनः शोभनोत्पत्तेः जनुर्जननजन्मानिज
निरुत्पत्तिकुडूव इत्यमरः तस्य शिशोर्निजेन नैसर्गिकेण तेजसा सहसाहतत्विषः क्षीणकांतयः निशीथे दी
पाः अर्द्धरात्रिप्रदीपाः अर्द्धरात्रिनिशीथोद्भावित्यमरः आलेख्ये समर्पिताः चित्रार्पिता इव बभूवुः निशीथश
ब्दो दीपानां प्रभाधिक्यसंभावनार्थः १५

रघु-दी
६

जनायेति भूपतेर्दिलीपस्य अमृतसंमिताक्षरममृतसमानाक्षरं सरूपसमितसंमिताइत्याह दंडी कुमार
जन्म पुत्रोत्पत्तिं शंसते कथयते शब्दांतचराय अंतःपुरचारिणे जनाय त्रयमेवादेयमासीत् किंतु शशि
प्रभं छत्रं उभे चामरे च छत्रादीनां राशः प्रधानांगत्वादिति भावः १६ निवातेति निवातो निर्वातदेशः नि
वातावाश्रयावातावित्यमरः तत्र यत्पदं तद्वत्स्तिमितेन निश्चलेन चक्षुषानेत्रेण कांतं सुंदरं सुताननं

स. ३

जनाय शब्दांतचराय शंसते कुमारजन्मा मृतसंमिताक्षरम् अदेयमासीत् त्रयमेव भूप
तेः शशिप्रभं छत्रं मुभे च चामरे १६ निवातपदं स्तिमितेन चक्षुषानृपस्य कांतं पिबतः
सुताननम् महोदधेः पूर इव दं दुदर्शनात् गुरुः प्रहर्षः प्रबभूव नात्मनि १७

पुत्रसुरवं पिबतः तृष्णायापश्यतो नृपस्य गुरु रुक्मटः प्रहर्षः कर्ता इंदुदर्शनात् गुरुर्महोदधेः पूरो जलो घट इव
आत्मनि शरीरे न प्रबभूव स्थातुं न शशाक अंतर्न मातिस्मेतियावत् न त्वत्पाधोरधिकं मीयत इति भावः यद्वा
हर्ष आत्मनि स्वस्मिन् विषये न प्रबभूव आत्मानं नियंतुं न शशाक किंतु बहिर्निर्जगामेत्यर्थः १७

६

७

सइति सदिलीपसूनुः तपस्विनापुरोधसापुरोहितेन पुरोधास्तुपुरोहितइत्यमरः वसिष्ठेन तपस्वित्वात्तदनुष्ठितं
कर्म सवीर्यस्यादिति भावः तपोवनादेत्यागत्य अखिले समये जातकर्मणि जातस्य शिशोः कर्मणि कर्तव्यसंस्कार
विशेषे कृते सति प्रयुक्तः संस्कारः शाणोलेखनादिरस्य सतथोक्तः आकरोद्भवः रवनिप्रभवः रवनिः स्त्रियामाकरः
स्यादित्यमरः मणिरिवाधिकं बभौ वसिष्ठमंत्रप्रभावात्तेजिष्ठोऽभूदित्यर्थः अत्रमनुः प्राङ्गाभिर्बद्धनासुंसोजा

सजातकर्मण्यखिले तपस्विना तपोवनादेत्यपुरोधसाकृते दिलीपसूनुर्मणिराकरोद्भवः
प्रयुक्तसंस्कारइवाधिकं बभौ १८ स्रुवश्च वामंगलतूर्यनिस्वनाः प्रमोदनृत्यैः सह वार
योषिताम् न केवलं सद्यनिमागधीपतेः पथिव्यजृम्भंत दिवौकसामपि १९

तकर्मविधीयतइति १८ स्रुवश्च वाइति स्रुवः स्रुवकरः श्रवः श्रवणं येषां ते स्रुवश्च वाः श्रुतिस्स्रुवाइत्यर्थः मंग
लतूर्यनिस्वनाः मंगलवाद्यध्वनयः वारयोषितां वेश्यानां वारस्त्रीगणिकावेश्यारूपा जीवेत्यमरः प्रमोदनृत्यै-
र्हर्षनेतनैः सह मागधीपतेः दिलीपस्य सद्यनिकेवलं गृह एव न व्यजृम्भंत नावृद्धंत किंतु द्यौरो को येषां ते दिवौ
कसः पृषोदरादितात्साधुः देवास्तेषां पथ्याकाशोपिव्यजृम्भंत तस्य देवाश्च तां देवोपकारित्वाच्च देवदुग्धमयोपिने
दुरिति भावः १९

रघु.टी.

७

नेति रक्षितुः सम्यक्पालनशीलस्य तृन्नितितृन्प्रत्ययः तस्य दिलीपस्य अतएव चोरा घमावात्संयतो बद्धो न बभू
वनाभूत् किंतेनात आह विसर्जयेदिति स्तजन्मना हर्षितस्तोषितः सन् यंबद्धं विसर्जयेदिति मोचयेत् किंतु
सराजा तदापितृणां ऋणाभिधानाद् धनात् केवलमेकं यथा तथा स्वयमेव एक एवेत्यर्थः केवलः कृत्स्न एकश्च
केवलश्चावधारण इति शाश्वतः मुमुचे कर्मकर्तारिलिट् स्वयमेव मुक्त इत्यर्थः अस्मिन्नर्थे एष वा अनृणो यः पुत्री

न संयतस्तस्य बभूवरक्षितुर्विमोचयेद्यं स्तजन्मना हर्षितः ऋणाभिधानात् स्वयमेव केवलं तदापितृ
णां मुमुचे संबधनात् २० श्रुतस्य यायादयमंतमभकस्तथा परेषां युधिचेति पार्थिवः अवेक्ष्य धातो
गमिनार्थमर्थविच्चकार नाम्नारघुमात्मसंभवम् २१ ति श्रुतिः प्रमाणम् २० श्रुतस्येति अर्थविच्छेदार्थं

ज्ञः पार्थिवः पृथिवीश्वरो दिलीपः अयमभको बालकः श्रुतस्य शास्त्रस्यांतं पारयायात् तथा युधिपरेषां शत्रूणां अं-
तं पारं च यायात् शत्रुयादित्यर्थः शकिलिङ् इति शक्यार्थे लिङ् इति हेतोर्धातोः अगिरगिलघिगत्यर्थ इति लघिधातो
गमिनारब्धमर्थं अवेक्ष्यालोच्य आत्मसंभवपुत्रं नाम्नारघुं चकार लघिवद्योर्नलोपश्चेत्युप्रत्यये पालमूललघुवला
गुलीनां बलोरत्वमापद्यत इति वैकल्यिकेरेफादेशोरघुरिति रूपं सिद्धम् अत्र शंखः आशौचेति व्यतिक्रांतेनामेकमर्थं वि-
धीयत इति २१

स. ३

७

पितुरिति सरयुः समग्रसंपदः पूर्णलक्ष्मीकस्यपितुर्दिलीपस्यप्रयत्नात् शम्भौर्मनोहरैः शरीरावयवैः हरिदम्बदीधितेः सूर्य
 स्यरश्मेः भास्वद्विवस्वत्समाश्वहरिदम्बोष्णारश्मयइत्यमरः अनुप्रवेशाब्दालचन्द्रमाइव दिनेदिनेप्रतिदिनं नित्यवीप्स
 योरितिद्विर्वचनम् वृद्धिपुपोष अत्रसंहितावचनम् सलिलमयेशशिनिरवेदीधितयो मूर्च्छितास्तमोनैशंक्षपयंति
 दर्पणोदरनिहिताइवमंदिरस्यांतरिति २२ उमेति उमावृषांकौ पार्वती वृषध्वजौ शरजन्मना कार्तिकेयेन

पितुः प्रयत्नात्समग्रसंपदः शम्भौः शरीरावयवैर्दिनेदिने पुपोषवृद्धिं हरिदम्ब
 दीधितेरनुप्रवेशादिव बालचन्द्रमाः २२ उमावृषांकौ शरजन्मना यथायथा ज-
 यंतेन शचीपुरंदरौ तथानृपः साचसृतेन मागधीननन्दतुस्तत्सदृशेन तत्सुमौ २३

कार्तिकेयो महासेनः शरजन्माषडानन इत्यमरः यथाननन्दतुः शचीपुरंदरौ इन्द्राणीन्द्रौ पुलोमजा शचीन्द्राणीत्यम
 रः जयंतेन पाकशासनिना जयंतः पाकशासनिरित्यमरः यथाननन्दतुः तथा तत्सुमौ ताभ्यामुमावृषाकाभ्यां श
 चीपुरंदराभ्यांचसुमौ सामागधीनृपश्च तत्सदृशेन ताभ्यांकुमारजयंताभ्यांसदृशेन सृतेन रघुणा ननन्दतुः मागधी
 व्याख्याता २३

रघु. टी.

८

रथांगनाम्नोरिति रथांगनाम्नीच रथांगनामाच रथांगनामानौ चक्रवाकौ पुमान्स्त्रियेत्येकशेषः तयोरि
व तयोर्द्विपत्योः भावबंधनं हृदयाकर्षकं परस्पराश्रयम् अन्योन्यविषयं यत्प्रेमबभूव तदेकेनकेवलेन
ताभ्यामन्येनवा एकेसुरव्यान्यकेवलाइत्यमरः एकोऽन्यार्थे प्रधानेच प्रथमेकेवलेतथा साधारणेसमा

स. ३

रथांगनाम्नोरिव भावबंधनं बभूव यत्प्रेम परस्पराश्रयं
विभक्तमप्येकस्मिन्नेन तत्तयोः परस्परेस्योपरि न व्यहीयत २४

नेत्ये संख्यायांच प्रयुज्यत इति विश्वः सुतेन विभक्तमपि कृतविभागमपि परस्परस्योपरि न व्यहीयत हीनं
न बभूव किंतु वृद्धे कर्मकर्तारिलिङ् अकृत्रिमत्वात् प्रयमेवोपचितमित्यर्थः यदेकाधारवस्तु तदाधारद्वये
विभज्यमानं हीयते अत्र तु तयोर्विषये प्रागेकविषयं प्रेमसंप्रति द्वितीयविषयलाभेपि नाहीयत प्रत्युतोपचि
तमेवाभूदिति भावः २४

८

उवाचेति सोर्भकः शिशुः पोतः पाकोर्भकोऽङ्गिभः पृथुकः शावकः शिशुरित्यमरः धात्र्या उपमात्रा धात्रीजनन्यामलकी
वसू मत्युपमातृष्विति विश्वः प्रथममुदितमुपदिष्टं वच उवाच तदीयामङ्गुलिमवलम्ब्य ययौ च प्रणिपातस्य शिक्षया
उपदेशेन नम्रोऽभूच्चेतियत् तेन पितुर्मुदंततान २५ तमिति शरीरयोगजैः शरीरसंबन्धेन जातैः स्वरैः त्व-

उवाच धात्र्या प्रथमोदितं वचो ययौ तदीयामवलम्ब्य चाङ्गुलिम् अभूच्च नम्रः प्र
णिपातशिक्षया पितुर्मुदंततान सोऽर्भकः २५ तमं कमारोप्य शरीरयोगजैः
स्वरं निषिञ्चतमिवामृतत्वचि उपांतसंमीलितलोचनो नृपश्चिरात्कृतस्पर्शरस
ज्ञतां ययौ २६

चित्त्वगिन्द्रिये अमृतं निषिञ्चतं वर्षतमिव तं पुत्रमं कमारोप्य मुदा विभवात् उपांतयोः
संमीलितलोचनः सन् नृपः चिरात्कृतस्पर्शरसज्ञतां ययौ रसः स्वादुः २६ ५ ६

रघु.टी.
९

अमंस्तेति स्थितेरभेत्तामर्यादापालकः सनृपः परार्ध्यजन्मना उत्कृष्टजन्मना अनेन रघुणा अन्वयं वंशं प्रजा
नां पतिः ब्रह्मा गुणाः सत्त्वादयः गुणाः सत्त्वं रजस्तम इत्यमरः तेषु अग्रेण मुरव्येन सत्त्वेन वर्तते व्याप्रियत्त इति
गुणाश्च वर्त्तीतेन स्वस्य मूर्तिभेदेन अवतारविशेषेण विष्णुना आत्मनः सर्गसृष्टिमिव स्थितिमंतं प्रति

स. ३

अमंस्तत्त्वानेन परार्ध्यजन्मना स्थितेरभेत्ता स्थितिमंतं मन्ययम्
स्वमूर्तिभेदेन गुणाश्च वर्त्तिना पतिः प्रजानामिव सर्गमात्मनः २७

छावंतं अमंस्तमन्यतेस्म मन्यते रनुदात्तत्वादिट्प्रतिषेधः अत्रोपमानोपमेययोरितरेतरविशेषणानीत
रेतरत्रयोज्यानि तत्ररघुपक्षे गुणाः विद्याविनयोदयः गुणोऽप्रधानेरूपादीमौर्व्यांसूदेव कोदरे स्तंभे सत्त्वा
दिसंध्यादि विद्यादि हरितादिष्विति विश्वः शेषरूगमम् २७ ५ ५ ५

९

सइति चूडाकर्मद्विजातीनां सर्वेषामेव धर्मतः प्रथमेब्दे तृतीये वा कर्तव्यं श्रुतिचोदनादिति मनुस्मरणात्
तृतीये वर्षे कृतचूडः निष्पन्नचूडाकर्मसिन् डलयोरभेदः सरद्युः प्राप्ते तु पंचमे वर्षे विद्यारंभं च कारये दि
तिवचनात् पंचमे वर्षे चलकाकपक्षकैश्च चलशिरवंडकैः बालानां तु शिरवाभोक्ताकाकपक्षः शिरवंडक इति ह

सवृत्तचूडश्चलकाकपक्षकैरमात्यपुत्रैः सवयोभिरन्वितः लि
पेर्यथा वद्रुहणेन वाङ्मयं नदीसुरवेने वसमुद्रमाविशत् २८

लायुधः सवयोभिः स्निग्धैः स्निग्धो वयस्यः सवया इत्यमरः अमात्यपुत्रैरन्वितः सन् लिपेः पञ्चाशद्वर्णा
त्मिकाया मातृकायाः यथा वद्रुहणेन सम्यग्बोधनोपायभूतेन वाङ्मयं शब्दजातं नद्यासुरवं द्वारं सुरवं तु
वदनं सुरव्यारंभे द्वाराभ्युपाययोरितियादवः तेन कश्चिन्मकरादिः सुमुद्रमिव आविशत् प्रविष्टः ज्ञातवानित्य
र्थः २८

रघु.टी.
१०

अथेति गर्भाष्टमे प्रकुर्वीति ब्राह्मणस्योपनायनं गर्भादिके दशोराज्ञो गर्भाच्च दशो विशा इति मनुस्मरणात् अथ गर्भैका
दशो ब्दे विधिवदुपनीतं कृतोपवीतं गुरुप्रियमेनं रघुं विपश्चितो विद्वांसो गुरवो विनित्युः शिक्षितवन्तः ते गुरवः अ
स्मिन् गर्भके रघो अवध्ययत्माः सफलप्रयत्नाश्च बभूवुः तथा हि क्रिया शिक्षा क्रियातुं निष्कृतौ शिक्षा चिकित्सा पायकर्म
स्वितियादवः वस्तुनि पात्रभूते उपहिता प्रयुक्ता प्रसीदति फलति क्रिया हि द्रव्यं विनयति नो द्रव्यमिति कोटिल्यः २९

स. ३

अथोपनीतं विधिवद्विपश्चितो विनित्युरेनं गुरवो गुरुप्रियम् अवध्ययत्माश्च बभूवुरर्भके क्रिया हि
वस्तुपहिता प्रसीदति २९ धियः समग्रैः सगुणैरुदारधीः क्रमाच्चतस्रश्चतुरण्वोपमाः ततारविधाः
पवनातिपातिभिर्दिशो हरिर्द्दिर्हरिता भिवेश्वरः ३० धिय इति अत्र कामंदकः शुश्रूषाग्रहणं चैव श्रवणं धा
रणं तथा उद्वापो होर्था विज्ञानं तत्त्वं ज्ञानं च धीगुणा इति आन्वीक्षि कीचयी वार्तादंडनीतिश्चेशाश्वती एता विद्याश्च
तस्मिन् लोकसंस्थितिहेतव इति च उदारधीरुत्कृष्टबुद्धिः सरघुः समग्रैर्धियोगुणैः चत्वारोणवा उपमा उपमानयासां ताश्च
तुरण्वोपमाः तद्विधौ चिरपदसमाहारे चेत्युत्तरपदसमासः चतस्रो विधाः हरितां दिशमीश्वरः सूर्यः पवनातिपाति-
भिर्हरिर्द्दिर्निजाश्वैः हरित्कुम्भिवर्णे चतुर्णां वाजि विशेषयोरिति विश्वः चतस्रो दिश इव क्रमात् ततार चतुरण्वोपमत्वं दिशा
मपि द्रष्टव्यम् ३०

१०

त्वचमिति काष्ठीरौरवबास्तानिचर्माणिब्रह्मचारिणः वसीरन्नातुपूर्वेणशाणसौमादिकानिवेतिमनुस्मरणात् सरथ
मेध्यांशुद्धां रौरवींरुरुसंबंधिनीं रुरुर्महाकृष्णासार इतियादवः त्वचं चर्म परिधायवसित्वा मंत्रवत्समंत्रकं अस्त्रं आ-
ग्नेयादिकं पितुरेवोपाध्यायादशिक्षत अभ्यस्तवान् आख्यतोपयोग इत्यपादानात्पंचमी पितुरेवेत्यवधारणमुपपाद-
यति नेति तदुरेकोऽद्वितीयः पार्थिवः केवलंपृथिवींश्वर एव नाभूत् किंतु क्षितौ दितीप एकधनुर्धरीप्यभूत् ३१

त्वचंसमेध्यांपरिधायरौरवीमशिक्षतास्त्रंपितुरेवमंत्रवत् नकेवलंतदुरेकपा-
र्थिवः सितावभूदेकधनुर्धरोऽपिसः ३१ महोक्षतावत्सतरः स्पृशन्निव द्विपेद्रभावं
कलभः श्रयन्निव रघुः क्रमाद्यौवनभिन्नशैशवः पुपोषगाभीर्यमनोहरं वपुः ३२

महोक्षतामिति रघुः क्रमाद्यौवनेनभिन्नशैशवो निरस्तशिशुभावः सन् महानुक्षामहोक्षो महावृषभः अचतुरे-
त्यादिसूत्रेण निपातनादकारांतत्वम् तस्यभावस्तत्तातां स्पृशन् गच्छन् वत्सतरोदस्य इव दस्यवत्सतरोसमावित्यम-
रः द्विपेद्रभावं महागजत्वं श्रयन्नजन्कलभः करिपोत इव गाभीर्येणात्चापलेन मनोहरं वपुः पुपोष ३२

अथेति गौर्नादित्येबलीवर्देऽक्रतुमेदर्विमेदयोः स्त्रीतुस्याद्विशिभारत्यांभूमौचस्मरभावपि पुंस्त्रियोः स्वर्गवज्रांबुर-
श्मिदृग्बाणलोमस्त्वितिकेशवः गावोलोमादिकेशादीयन्ते रवंज्यन्तेऽस्मिन्निति व्युत्पत्त्यागोदानं नाम ब्राह्मणादीनां षोडशा-
दिषु वर्षेषु कर्तव्यं केशांतरव्यं कर्मेच्यते तदुक्तं मनुना केशांतः षोडशे वर्षे ब्राह्मणस्य विधायते राजन्यबंधोद्भाविंशे वै

अथास्य गोदानविधेरनंतरं विवाहदोक्षां निरवर्तयद्गुरुः
नरेन्द्रकन्यास्तमवाप्य सत्यतितमोनुददक्षसूता इवाबभूः ३३

श्यस्य द्व्यधिकेतत इति अथगुरुः पिता गुरूणीष्यति पित्राद्यावित्यमरः अस्य रघोर्गोदानविधेरनंतरं विवाहदोक्षां-
निरवर्तयत् कृतवानित्यर्थः अथनरेन्द्रकन्यास्तरंघुं दक्षस्य सूतारोहिण्यादयस्तमोनुदं चंद्रमिव तमोनुदोऽग्निचं-
द्राक इति विश्वः सत्यतिमवाप्य आबभूः रघुरपितमोनुत् अत्रमनुः वेदानधीत्यवेदीवावेदं वापि यथाक्रमम् -
अविपुतब्रह्मचर्यो गृहस्थाश्रममाविशेदिति ३३ ५ ५ ५ ५ ५ ५

संप्रतियौवराज्ययोग्यतामाह युवेति युवातरुणः युगोनामधुर्यस्कंधगतः सच्छिद्रप्रांतोयानांगभूतोदाकविशेषः याना
द्यंगेयुगः पुंसियुगं युग्मेकतादिधित्यमरः युगवद्वायतौ दीर्घौ बाह्वयस्यसः अंसावस्यस्तइत्यंसलो बलवान् मांसलश्चेति वृ
त्तिकारः बलवान्मांसलोऽसलइत्यमरः वल्सांसाभ्यां कामबलेइतिलच्प्रत्ययः कपाटवक्षाः अररोराः कपाटमरयंतुल्येइत्य
मरः परिणद्धकंधरो विशालग्रीवः अथग्रीवायां शिरोधिः कंधरेत्यपीत्यमरः परिणाहो विशालतेत्यमरः रघुः वपुषः प्रकर्षादि

युवायुगव्यायतबाहुरंसलः कपाटवक्षाः परिणद्धकंधरः वपुः प्रकर्षादजयदुरंरघुस्तथापि नीचैर्विनयाद्
दृश्यत ३४ ततः प्रजानां चिरमात्मना धृतां नितांतगुर्वी लिययिष्यताधुरम् निसर्गसंस्कारविनीतइत्यसौ नृ
पेणचक्रेयुवराजशब्दभाक् ३५ धिक्काद्यौवनकृतात् गुरुं पितरमजयत् तथापि विनयान्नस्त्रत्वेन नीचैरत्यको दृश्यत
अनौद्धत्यंचविवक्षितम् ३४ संप्रतितस्य यौवराज्यमाह ततइति तत आत्मना स्वयंचिरंधृतां नितांतगुर्वी वीतो गुणवचनादिभि
र्दीप् प्रजानां धुरंपालनप्रयासं लययिष्यता लघुकुरिष्यता तत्करोति तदा चष्टइतिलघुशब्दाणि च ततो लटः सहेति शतप्र
त्ययः नृपेण दिलीपेनासौरघुः निसर्गेण स्वभावेन संस्कारेण शास्त्राभ्यासजनितवासनया च विनीतो नम्रइति हेतोर् युवराजइ
तिशब्दं भजतीति तथोक्तः भजोऽपि वरिति णिवप्रत्ययः चक्रे कृतः द्विविधो विनयः स्वाभाविकः कृत्रिमश्चेति कोटिल्यः तदुभय

रघु.टी.
१२

संपन्नत्वाः सुत्रं युवराजं चकारेत्यर्थः अत्र कामंदकः विनयोपग्रहान्भूत्यैकुर्वति नृपतिः सतान् अविनीतकुमारं हि कुलमा
शुविशीर्यते विनीतमौरसं पुत्रं यौ नृराज्येभिषेचयेदिति ३५ नरेन्द्रोति गुणान् विनयादीन् सौरभ्यादींश्चाभिलषतीति
गुणाभिलाषिणी श्रीः राज्यलक्ष्मीः पद्याश्रयाच्च नरेन्द्रोदिलीप एव मूलायतनं प्रधानस्थानं तस्मादपादानादनंतरं सन्नि
हितं युवराज इति संज्ञास्य संजाता युवराजसंज्ञितं तारकादित्वादितच्प्रत्ययः आत्मनः पदस्थानमास्पदं आस्पदप्र
तिष्ठायामिति निपातः सरघुरित्यास्पदं तदास्पदं कमलाचिरोत्पन्नान्नवावतारमचिरोत्पन्नमुत्पलमिव अंशेनागच्छ

नरेन्द्रमूलायतनादनंतरं तदास्पदं श्रीयुवराजसंज्ञितम् अगच्छदंशेन गुणाभिला
षिणी नवावतारकमलादिवोत्पलम् ३६ विभावस्कः सारथिने ववायुना धनव्यपायेन ग
भस्तिमानिव बभूव तेनातितरांसदुःसहः कटप्रभेदेन करीव पार्थिवः ३७

त स्त्रियोहियुनिरज्यंत इति भावः ३६ विभावस्क इति सारथिना सहायभूतेन एतद्विशेषणमुत्तरवाक्येष्वप्यनुपेक्षणी
यम् वायुना विभावस्कर्वहिरिव सूर्यवन्ही विभावस् इत्यमरः धनव्यपायेन सारथिना गभस्तिमान् सूर्य इव कटो गंडः गंडः
कटो मदी दानमित्यमरः तस्य प्रभेदः स्फुटनं मदीदय इत्यर्थः तेन करीव पार्थिवोदिलीपस्तेन रघुणा अतितरांसदुःसहः अत्यं
तंसृष्ट असह्यो बभूव ३७

सर्ग ३

१२

नियुज्येति शतक्रतुरिंद्रः उपमाउपमानं यस्य स शतक्रतूपमः सदिलीपः शतं वै तल्ल्या राजपुत्रादेवा आशापाला इत्यादि श्रुत्या राजसूतेरनुदुतमनुगतं धनुर्धरं तं रघुं होमतुरंगाणां रक्षणे नियुज्य एकेन क्रतुना अपूर्णमैकोनं क्रतूनामश्वमेधानां शतं अपवि
घ्नमपगतविघ्नं यथा तथा आप ३८ तत इति ततः परमेकोनशतक्रतुप्राप्त्यनंतरं यज्वनाविधिनेष्टवता यज्वानुविधिनेष्टवानि
त्यमरः तेन दिलीपेन पुनरपि मरवाय मखं कर्तुं क्रियार्थोपपदेत्यादिना चतुर्थी उत्सृष्टं मुक्तं अनर्गलमप्रतिबंधं अव्याहतस्वै

नियुज्यतं होमतुरंगरक्षणे धनुर्धरं राजसूतेरनुदुतं अपूर्णमैकेन शतक्रतूपमः शतं क्रतूनामपविघ्नमापसः ३८
ततः परं तेन मरवाय यज्वना तुरंगमुत्सृष्टमनर्गलपुनः धनुर्भृतामग्रत एवरक्षतां जहार शक्रः किल गूढविग्रहः ३९
विषादलुमप्रतिपत्तिविस्मितं कुमारसैन्यं सपदि स्थितं चतत् वसिष्ठधेनुश्च यदृच्छया गता श्रुतप्रभावा ददृशे य
नंदिनी ४०

रगतमित्यर्थः अपयवित्तयंतोः श्वमनुचरंतीत्यापसंबस्मरणात् तुरंगं धनुर्भृतां रक्षतां रक्षकाणामग्रत एव शक्रो
गूढविग्रहः सन् जहार किल किलेत्येतित्ये ३९ विषादेति तत् कुमारस्य सैन्यं सेना सपदि विषाद इष्टनाशकतो मनोभंगः तदुक्तम्
विषादश्चेतसो भंग उपायाभावनाशयोरिति तेन लुप्ता प्रतिपत्तिः कर्तव्यज्ञानं यस्य तत्तथोक्तं विस्मितमश्वनाशस्याकस्मिक-
त्वादाश्चर्या विष्टं सत् स्थितं तस्थौ अथ श्रुतप्रभावा यदृच्छया स्वेच्छया आगता नंदिनी नाम वसिष्ठधेनुश्च ददृशे रयोः स्व

रघुः टी.
१३

प्रसादलब्धत्वा ननु जिघृक्षयेति भावः होचकारावविलंबसूचकौ ४० तदिति सतां पुरस्कृतः पूजितो दिलीपनंदनो-
रघुः पुण्येन पवित्रेण तस्यानंदित्याय दंगं तस्य निष्पंदो द्रवः स एव जलं मूत्रमित्यर्थः तेन लोचने प्रमृज्य शोधयित्वा-
अतीन्द्रियेषु इंद्रियाण्यतिक्रांतेषु अत्यादयः क्रांताद्यर्थो द्वितीययेति समासः द्विगुप्राप्तापन्नालपूर्वगतिसमासेषु प-
रवल्लिंगताप्रतिषेधादिशेष्यनिघ्नत्वं भावेषु वस्तुषु उपपन्नदर्शिनः संपन्नसाक्षात्कारशक्तिर्बभूव ४१ स इति नरदेवसं-
भवः सरघुः पुनः पुनः सूतेन सारथिना निषिद्धचापलं निवारितोद्धृत्य रथस्य रश्मिभिः प्रग्रहेः किरणप्रग्रहोरश्मी इत्य-

तदंगनिष्पंदजलेन लोचने प्रमृज्य पुण्येन पुरस्कृतः सतां अतीन्द्रियेष्वप्युपपन्नदर्शिनो बभूव भावेषु दिलीपनं-
दनः ४१ स पूर्वतः पर्वतपक्षाणां शातनददर्शित्वं नरदेवसंभवः पुनः पुनः सूतनिषिद्धचापलं हरतमश्वं रथरश्मि-
संयतं ४२ शतैस्तमक्ष्यामनिमेषवृत्तिभिर्हरिं विदित्वा हरिभिश्च वाजिभिः अवोच देनं गगनस्पृशारघुः स्वरे-
ण धीरेण निवर्तयन्निव ४३ मरः संयतं बद्धमश्वं हरतं पर्वतपक्षाणां शातनं च्छेदकं देवमिंद्रं पूर्वतः पूर्वस्यां दिशि ददर्श ४२
शतैरिति रघुस्तमश्वहर्तारं अनिमेषवृत्तिभिर्निमेषव्यापारशून्यैरक्ष्यां शतैः हरिभिर्हरिद्वयैः हरिर्वाच्यवदारव्यातो
हरिर्कपिलवर्णयोरिति विश्वः वाजिभिरश्वैश्च हरिमिंद्रं विदित्वा ज्ञात्वा हरिर्वार्ताकचंद्रं द्रयमोपेन्द्रमरीचिषिति विश्वः

स. ३

१३

एनमिंद्रं गगनस्पृशाव्योमव्यापिना धारेणगंभीरेण स्वरेण ध्वनिनानिवर्तयन्निव अवोचत् ४३ मरवेति हेदेवेन्द्र म
नीषिभिस्त्वमेव मरवांशभाजां यज्ञभागभुजां मध्ये प्रथमः यतो निगद्यसे कथ्यसे ततोपि अजस्रदीक्षायां नित्यदीक्षा
यां प्रयतस्य मदुरोः क्रियाविधाताय क्रतुविधाताय क्रियां विहंतुमित्यर्थः तुमर्थाच्च भाववचनादिति चतुर्थी कथं प्रव

मरवांशभाजां प्रथमो मनीषिभिस्त्वमेव देवेन्द्र यतो निगद्यसे अजस्रदीक्षा प्रयतस्य म
दुरोः क्रियाविधाताय कथं प्रवर्तसे ४४ त्रिलोकनाथेन सतां मरवा द्विषस्त्वयानियम्या
ननु दिव्यचक्षुषा सचेत्स्वयं कर्मसूधर्मचारिणां त्वमंतरायो भवसि च्युतो विधिः ४५

तसे ४४ त्रिलोकेति त्रयाणां लोकानां नाथस्त्रिलोकनाथः तद्वितार्थेत्यादिना उत्तरपदसमासः तेन त्रैलोक्यनियाम-
केन दिव्यचक्षुषा अतीन्द्रियार्थदर्शिना त्वयामरवा द्विषः क्रतुविधातकाः नियम्याः ननु शिक्ष्याः खलु सत्वं धर्मचारिणां
सतां कर्मसू क्रतुषु स्वयं मंतरायो विघ्नो भवसि चेत् तर्हि विधिरनुष्ठानं च्युतः क्षतः लोके सत्कर्म कथं वास्तुमियादिस
र्थः ४५

रघुः
१४

तदिति हेमघवन् तत्तस्मात्कारणात् महाक्रतोरश्वमेधस्य अग्र्यं श्रेष्ठमंगं साधनं अमुं तुरंगं प्रतिमोक्तुं प्रतिदातुमर्ह
सि तथाहि शत्वेः पथो दर्शयितारः सन्मार्गदर्शिका ईश्वरामहान्तः मलीमसां मलिनानां पद्धतिं मार्गं नाददते न स्वीकु
र्वते असन्मार्गं नावलंबंत इत्यर्थः मलीमसंतु मलिनं कच्चरं मलदूषितमित्यमरः ४६ इतीति इतिरघुणा समीरितं प्र
गल्भं वचो निशम्य आकर्ण्य दिवौकसः स्वर्गौकसः दिवं स्वर्गं तरिक्षे चेति विश्वः तेषामधिपतिर्देवैर्द्रः रघुप्रभावात्स

स० ३

तदंगमग्र्यं मघवन् महाक्रतोरमुं तुरंगं प्रतिमोक्तुमर्हसि पथः शत्वे दर्शयितार ईश्वरामलीमसामाददतेन
पद्धतिम् ४६ इति प्रगल्भं रघुणा समीरितं वचो निशम्याधिपतिर्दिवौकसा निवर्तयामास रथं सविस्मयः
प्रचक्रमेच प्रतिवक्तुमुत्तरम् ४७ यदा त्वराजन्यकुमार तत्तथायशस्तुरक्ष्यं परतो यशोधनैः जगत्प्रकाशं त
मशेषमिज्यया भवदुरुलंघयितुं ममोद्यतः ४८ विस्मयः सन् रथं निवर्तयामास उत्तरं प्रतिवक्तुं प्रचक्रमेच ४७ यदि
ति हेराजन्यकुमार क्षत्रियकुमार मूर्धाभिषिक्तो राजन्यो बाहुजः क्षत्रियो विरा डित्यमरः यदा क्यमात्थब्रवीषि ब्रुवः पंचा
नामित्यादिना आह्लादेशः तत्तथा सत्यं किंतु यशोधनैरस्मादृशैः परतः शत्रुतः यशोरक्ष्यं ततः किमत आह भवदुरुः
लसिता जगत्प्रकाशं लोकप्रसिद्धं अशेषं सर्वं ममतद्यशः इज्यया यागेन लंघयितुं तिरस्कृतुं उद्यतः उद्युक्तः ४८

१४

किंत घशइत्याह हरिरिति पुरुषेष्टमइतिसप्तमीसमासः ननिधरिणइतिषष्ठी समासनिषेधात्कर्मधारयेसन्मह
त्परमोत्तमोत्कृष्टः पूज्यमानैरित्युत्तमपुरुषइतिस्यात् यथाहरिर्विष्णुरेकएवपुरुषोत्तमः स्मृतः यथात्र्यंबकः शिवएवम
हेश्वरः स्मृतः नापरः अपरः पुमान्नतथा तथा मांसुनयः शतक्रतुंविदुः विदंति विदोलदोवेतिणलादयः नोस्माकंहरिहर
योर्ममचेत्यर्थः एषत्रितयोपिशब्दोद्वितीयगामीनहि द्वितीयाप्रकरणेगम्यादीनामुपसंख्यानात्समासः ४९ अतइति य-

हरिर्यथैकः पुरुषोत्तमः स्मृतो महेश्वरश्च्यंबकएवनापरः तथाविदुर्मसुनयः शतक्रतुंदि
तीयगामीनहिशब्दएषनः ४९ अतोऽयमश्वः कपिलानुसारिणापितुस्त्वदीयस्यमया
पहारितः अलंप्रयत्नेनतवात्रमानिधाः पदंपदव्याः सगरस्यसंततेः ५० तोहमेवशतक्रतुरतः

त्वदीयस्यपितुः अयंशततमोश्वः कपिलानुसारिणाकपिलमुनितुल्येनमया अपंहारितः अपहृतः अपहारितइ
तिस्वार्थेपिच तवात्रान्धेप्रयत्नेनालं प्रयत्नोमाकाशरित्यर्थः निषेधस्यनिषेधंप्रतिकरणत्वात्तृतीया सगरस्यरा
ज्ञः संततेः संतानस्यपदव्याः पदमानिधाः मानिधेहि निपूर्वाद्धधातेर्लुङ् नमाङ् योगइतिअडागमप्रतिषेधः म
हदास्कंदं न ते विनाशमूलं भवेदितिभावः ५० ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥

रघुः

१५

तत इति ततस्तुरगस्यरक्षितारघुः प्रहस्यप्रहासं कृत्वा अपभयो निर्भीकः सन् पुनः पुरंदरं बभाषे किमिति हे दे-
वेंद्र एषः अश्वमोचनरूपस्ते तव सगो निश्चयो यदि सर्गः स्वभावनिर्भोक्षिनिश्चयाध्यायसृष्टिचित्यमरः तर्हि-
शस्त्रगृहाण भवान् रघुं मामनिर्जित्य कृती कृतकृत्यो नखलु इष्टादिभ्यश्चेतीति प्रत्ययः रघुग्रहणादात्मनो दुर्ज-
यत्वं सूचयति ५१ स इति सरघुः उन्मुखः सन् मधवं तमिंद्रमेव मुक्त्वा शरासनं चापं सशरं करिष्यमाणः आलीढे

सर्ग ३

ततः प्रहस्यापभयः पुरंदरं पुनर्बभाषे तुरगस्यरक्षिता गृहाण शस्त्रं यदि सर्ग एष तेन
खल्वनिर्जित्य रघुं कृती भवान् ५१ स एव मुक्त्वा मधवं तमुन्मुखः करिष्यमाणः सश-
रं शरासनम् अतिष्ठदा लीढविशेषशोभिनावपुः प्रकर्षेण विडंबितैश्चरः ५२

न आलीढारव्येन स्थानभेदेन विशेषशोभिना अतिशयशोभिना वपुः प्रकर्षेण देहोन्मत्तेन विडंबितैश्चरोऽनुक-
तपिना की सन् अतिष्ठत् आलीढलक्षणमाहयादवः स्थानानि धन्विनां पंचतत्र वैशारवमस्त्रियाम् त्रिवितस्तं
रौपादौ मंडलं तोरणाकृतिं अन्वर्थं स्यात्समपदमालीढं तु ततोऽग्रतः दक्षिणं वाममाकुंच्य प्रत्यालीढं विपर्यय इति ५२

१५

रघोरिति रघोः अवष्टंभमयेन स्तंभरूपेण अवष्टंभः स्रवणेचिस्तंभप्रारंभयोरिति विश्वः पत्रिणा बाणेन हृदये
क्षतोक्लिदः अतएवामर्षणः असहनः क्रुद्धइत्यर्थः गोत्रभिदपीद्रोपि संभावनीये चौरैपि गोत्रः क्षोणीधरे मतइ
ति विश्वः नवांबुदाना मनीकस्य सुहूर्तक्षणमात्रलांच्छने चिह्नभूते धनुषिदिव्ये धनुषीत्यर्थः अमोघमबंधं सायकं

रघोरवष्टंभमयेन पत्रिणा हृदि क्षतो गोत्रभिदप्यमर्षणः नवांबुदाना कसुहूर्तलांच्छ
ने धनुष्यमोघं समधत्त सायकम् ५३ दिलीपसूनोः सृष्टहृद्भुजांतरं प्रविश्य भीमास्फुर
शोणितोचितः पपावनास्वादितपूर्वमाशङ्गः कुतूहलेनेव मनुष्यशोणितम् ५४

बाणं समधत्त संहितवान् ५३ दिलीपेति भीमानां भयंकराणां अस्फुराणां शोणितेरुधिरे उचितः परिचितः स इन्द्र
मुक्त आशङ्गः सायकः दिलीपसूनोः रघोः बृहद्विशालं भुजांतरं वक्षः प्रविश्य अनास्वादितपूर्वपूर्वमनास्वादितं
सहस्रपेति समासः मनुष्यशोणितं कुतूहलेनेव पपौ ५४ ७ ७ ७

रघु.टी
१६

हरेरिति कुमारस्य विक्रमइवविक्रमोयस्यसतथोक्तः कुमारोपि रघुरपि स्मरद्विपस्यैरावतस्यास्फालनेन कर्कशा
अंगुलयोयस्यसतस्मिन् शच्याः पत्रविशेषकैरंकितेशचीपत्रविशेषकांकिते हरेरिंद्रस्यभुजेस्वनामचिन्हंस्व-
नामांकितं निचरवाननिरवातवान् यमानिलेद्रं चंद्रार्कविष्णुसिंहांश्रवाजिषु शक्राहिकपिभेकेषु हरिर्नाकिपिले

स.३

हरेः कुमारोपिकुमारविक्रमः स्मरद्विपास्फालनकर्कशांगुलौ भुजेशचीपत्रविशेषकां
कितेस्वनामचिन्हं निचरवानसायकम् ५५ जहारचान्येनमयूरपत्रिणाशरेणशक्रस्य
महाशानिध्वजम् चुकोपतस्मैसभृशंस्मरश्रियः प्रसह्यकेशव्यपरोपणादिव ५६

त्रिषित्यमरः निष्कंटराज्यमत्तस्याऽयं महानभिभवइतिभावः ५५ जहारेति अन्येनमयूरपत्रिणामयूरपत्रवताशरे-
ण शक्रस्येद्रस्यमहाशानिध्वजं महान्तमशानिरूपध्वजं जहारचिच्छेद सशक्रः स्मरश्रियः प्रसह्यबलात्कृत्य केशानां
व्यपरोपणादवतारणाच्छेदनादिव तस्मैरघवे भृशमत्यर्थं चुकोप तंहंतुमियेषेत्यर्थः क्रुधद्गुहेत्यादिनासंपदानाच्च
तुर्थी ५६

१६

तयोरिति जयेषिणोः अन्योन्यजयकांक्षिणो रतयोरिन्द्रध्वोः गरुत्मंतः पक्षवंतः गरुत्सक्षच्छदाः पत्रमित्यमरः आशिषिदं
 ष्टायां विषंयेषां ते आशीविषाः सर्पाः पृषोदरादित्वात्साधुः आशीरुरगदंष्ट्रायामेतिशब्दरत्नः तद्वभीमदर्शनाः सपक्षाः सर्पा
 इव द्रष्टृणां भयावहा इत्यर्थः तैरधोमुखैरूर्ध्वमुखैश्च धन्विनोरुपर्यधो देशावस्थितत्वादिति भावः पत्रिभिर्बाणैः उपान्ते
 स्थितास्तटस्थाः सिद्धा देवाः इन्द्रस्य रघोश्च सैनिकायस्मिन् तत्तथोक्तं तुमुलं संकुलं युद्धं बभूव ५७ अतीति वासवः

तयोरुपांतस्थितसिद्धसैनिकं गरुत्सदाशीविषभीमदर्शनैः बभूव युद्धं तुमुलं जयेषिणो
 रधोमुखैरूर्ध्वमुखैश्च पत्रिभिः ५७ अतिप्रबंधप्रहितास्त्रवृष्टिभिस्तुमाश्रयंदुःप्रस
 हस्यतेजसः शशाकनिर्वापयितुं न वासवः स्वतश्च्युतं वह्निमिवान्द्रिबुदः ५८

अतिप्रबंधेनातिसातयेन प्रहिताभिः प्रयुक्ताभिः अस्त्रवृष्टिभिः दुःप्रसहस्यदुःखेन प्रसह्यते इति दुःप्रसहंतस्य दुः
 खेनाप्रसहस्येत्यर्थः तेजसः प्रतापस्य आश्रयंतं रघुं अंबुदोऽद्भिः स्वतश्च्युतं निसर्गगतं वह्निमिव निर्वापयितुं नि
 वारयितुं न शशाक रघोरपि लोकपालात्मकस्येन्द्राशसंभवत्वादिति भावः ५८ ५९ ६०

रघु.टी.
१७

ततइति ततो रघुः हरिचंदनांकिते प्रकोष्ठे मणिबंधे प्रमथ्यमानार्णवधीरनादिनीं प्रमथ्यमानार्णवद्वधिरंगंभी
रं नदतीति तां तथोक्तां वेवेष्टिव्याघ्रो तीति बिडं व्यापकमोजोयस्य तस्य बिडो जस इन्द्रस्य पृषोदरादित्वात्साधुः शरा
सनज्यां धनुर्भोर्वी शशांकस्यार्द्धः स्वड इव मुरवं फलं यस्य तेन पत्रिणा अलुना दच्छिनत् ५९ स इति विवृद्धमत्सरः प्र
वृद्धवैरः स इन्द्रः चापमुत्सृज्य प्रबलस्य विद्विषः शत्रोः प्राणनाशाय वधाय महीं धारयंतीति महीधाः पर्वताः मूलविभु-

स. ३

ततः प्रकोष्ठे हरिचंदनांकिते प्रमथ्यमानार्णवधीरनादिनीं रघुः शशांकार्द्धमुरवेन पत्रिणा शरासनज्याम
लुना द्विडो जसः ५९ स चापमुत्सृज्य विवृद्धमत्सरः प्रणाशनाय प्रबलस्य विद्विषः महीं पक्षव्यपरोपणोचि
तस्फुरत्प्रभामंडलमस्त्रमाददे ६० रघुर्भूशंवक्षसितेन ताडितः पपात भूमौ सह सैनिकाश्चभिः निमेषमात्रा
दबधूय तद्यथा सहोत्थितः सैनिकहर्षानिस्वने ६१ जादित्वात्कप्रत्ययः तेषां पक्षव्यपरोपणे पक्षच्छेदे उचितं स्फु
रत्प्रभामंडलं दीप्यत्प्रभायामंडलं यस्मिन्तत् अस्त्रं वज्रायुधं आददे जग्राह ६० रघुरिति रघुस्तेन वज्रेण भृशमत्यर्थं वक्ष
सिताडितो हतः सन् सैनिकानामश्चभिः सह भूमौ पपात तस्मिन् पतिते रुरुदुरित्यर्थः निमेषमात्रात् तद्यथा दुःस्वप्न
बधूयति ररुत् सैनिकानां ये हर्षानिस्वनाः क्षेडास्तेः सह उत्थितश्च तस्मिन् उत्थिते हर्षात् सिंहनादान् चक्रुरित्यर्थः ६१

१७

तथापीति तथापि वज्रघातेपि शस्त्राणां व्यवहारेण व्यापारेण निष्ठुरे क्रूरे विपक्षभावे शात्रवे चिरंतस्थुषः-
स्थितवतोऽस्य रघोः वीर्यातिशयेन वृत्रहं तवानिति वृत्रहा ब्रह्मभूणवृत्रेषु कियं तु तोष स्वयं वीर एव वीरजा
नातीति भावः कथं शत्रोः संतोषोऽत आह हि यतः गुणैः सर्वत्र शत्रु मित्रो दासीनेषु पदमंघ्रिर्निधीयते गुणैः स

तथापि शस्त्रव्यवहारनिष्ठुरे विपक्षभावे चिरमस्यत स्थुषः तु तोष वीर्यातिशयेन वृत्र-
हा पदमंघ्रिः सर्वत्र गुणैर्निधीयते ६२ असत्यमद्रिष्यपि सारवत्तया न मे त्वदन्येन विसोढ
मायुधम् अवेहि मां प्रीतमृते तुरंगमाद्वरं वृणीष्वेति तमाह वासवः ६३

वृत्रसंक्रम्यत इत्यर्थः गुणाः शत्रून् व्यावर्जयंतीति भावः ६२ असत्यमिति सारवत्तया वृटवत्तया अद्रिष्यप्य
सत्यमप्रतिबंधं मे आयुधं वज्रं त्वदन्येन न विसोढं अतो मां प्रीतं संतुष्टमवेहि तुरंगमाद्वरे तुरंगमवर्जयित्वा
अन्यारादितरर्तइत्यादिना पंचमी वरं वृणीष्वेति तं वासव आह तुरंगमादन्यददेयं नास्तीति भावः ६३ ॥

रघु. टी.

१८

तत इति ततो नरेन्द्रसूनुः रघुः निषंगान्तूणीरादसमग्रं यथा तथोद्धतं स्रवर्णपुंरवद्युतिभिः रंजिता अंगुलयो येन तमिषुं
प्रतिसंहरन्निवर्तयन् नाप्रहरंतं प्रहरेदिति निषेधादिति भावः प्रियंवदतीति प्रियंवदः प्रियवशेवदः स्वजितिस्व
च प्रत्ययः अरुर्द्विषदित्यादिनामुमागमः सुरेश्वरं प्रत्यवदत् ननु प्राहरदिति भावः ६४ अमोच्यमिति हे प्रभो इन्द्र अ
श्वममोच्यं मन्यसे यदि ततस्तर्हि अजस्रदीक्षायां संततदीक्षायां प्रयतः समदुरुर्ममपिता विधिर्नैव कर्मणि समाप्ते सति

ततो निषंगादसमग्रमुद्धतं स्रवर्णपुंरवद्युतिरंजितांगुलिं नरेन्द्रसूनुः प्रतिसंहरन्निषुं प्रियंवदं प्रत्यवदत् सुरेश्वरं
६४ अमोच्यमश्वं यदि मन्यसे प्रभो ततः समाप्ते विधिर्नैव कर्मणि अजस्रदीक्षाप्रयतः समदुरुः क्रतोरशेषेण फ
लेन युज्यतां ६५ यथान्वृत्तांतमिमं सदोगतस्त्रिलोचनेकांशतया दुरासदः तवैव संदेशहराद्दिशां पतिः शृणो
ति देवेश तया विधीयताम् ६६ क्रतोर्यज्ञस्य यत्फलं तेन फलेनाशेषेण कृत्स्नेन युज्यतां युक्तोस्तु अश्वमेधसमग्रफल
लाभो किमश्वेनेति भावः ६५ यथेति सदोगतः सदोगृहगतः त्रिलोचनस्येश्वरस्य एकांशतया अष्टानामनृतममूर्तिला
त् दुरासदो मादृशोर्दुःप्रापो विशांपतिर्नृपतिः यथा इमं वृत्तांतं वार्ता वृत्तांतः स्यात्प्रकरणे प्रकारे काल्पन्यं वा तयो री
त्यमरः तव संदेशहराद्वा तर्हि हरादेव शृणोति च हे देवेश इन्द्र तया विधीयताम् ६६ ७ ७

स. ३

१८

तथेति मातलिसारथिरिंद्रः रघोः संबंधिनंकामं मनोरथं तथेति तथास्त्विति प्रतिशुश्रुवान् प्रतिश्रुतवान् भाषा
यांसदवसश्रुवइतिक्कसप्रत्ययः यथागतं ययौ सुदक्षिणासूनुरपि नातिप्रमनाः विजयलाभेऽप्यश्वनाशान्नातीव
तुष्टः सन् नञर्थस्यनशब्दस्य सप्तसुपेति समासः नृपस्य सदो गृहं प्रतिन्यवर्तत ६७ तमिति हरेरिंद्रस्य शास-

तथेति कामं प्रतिशुश्रुवान् रघोर्यथागतं मातलिसारथिर्ययौ नृपस्य नातिप्रमनाः सदो
गृहं सुदक्षिणासूनुरपिन्यवर्तत ६७ तमभ्यनंदत्प्रथमं प्रबोधितः प्रजेश्वरः शासन
हारिणा हरेः परामृशन् हर्षजडेन पाणिना तदीयमंगं कुलिशव्रणांकितम् ६८

नहारिणा पुरुषेण प्रथमं प्रबोधितो ज्ञापितः वृत्तांतमिति शेषः प्रजेश्वरो दिलीपः हर्षजडेन हर्षशिशिरेण पा-
णिना कुलिशव्रणांकितं तस्य रघोरिदंतदीयं अंगं शरीरं परामृशन् स्पृशन् तं रघुमभ्यनंदत् ६८ ७

इतीति इतिहेतुप्रकरणप्रकारादिसमाप्तिवित्यमरः महनीयशासनः पूजनीयाज्ञः क्षितीशइति महाक्रतूनाम
श्वमेधानां नवभिरधिकां नवतिं एकोनशतं आयुषः क्षये सति दिवं स्वर्गमारुरुक्षरारोदुमिच्छुः सोपानानां परंप
राणां पंक्तिमिव ततान ६९ अथेति अथविषयेभ्यो व्यावृत्तात्मानिवृत्तचित्तः सदिलीपो यथाविधियथाशास्त्रं
यूनेसूनवे नृपतिककुदं राजचिह्नं ककुदत्ककुदं श्रेष्ठे वृषां के राजलक्ष्मणीति विश्वः सितातपवारणं श्वेतच्छत्रं दत्त्वा

इतिक्षितीशो नवतिं नवाधिकां महाक्रतूनां महनीयशासनः समारुरुक्षुर्दिवमायुषः क्षये
ततानसोपानपरंपरामिव ६९ अथसविषयव्यावृत्तात्मा यथाविधिसूनवे नृपतिककुदं दत्त्वा
यूनेसितातपवारणं मुनिवनतरुच्छायां देव्या तया सह शिश्रिये गलितवयसां मिक्ष्वाकूणामिदं
हिकुलव्रतम् ७०

तथा देव्या सुदक्षिणया सह मुनिवनतरोः छायां शिश्रिये श्रितवान् वानप्रस्थाश्रमं स्वीकृ-
तवानित्यर्थः तथाहि गलितवयसां वृद्धानामिक्ष्वाकूणामिक्ष्वाकोर्गोत्रापत्यानां तद्राजसंज्ञकत्वादणोलुक् इदं वनगमनं
कुलव्रतं हि देव्या सह इत्यनेन सपत्नीकवानप्रस्थाश्रमोक्तः तथान्वयात्तदवत्वयः स्मृते विन्यस्तपत्नीकस्तथाचानुगतो व-
नम् वानप्रस्थो ब्रह्मचारी साग्निः सोपासनो व्रजेदिति हरिणीवृत्तमेतत् रसयुगहये नैर्मिस्त्रोस्त्रो गोयदा हरिणी

तदेतिलक्षणात् ७० इति श्रीपदवाक्यप्रमाणपारावारपारीणश्रीमहोपाध्यायकोलचलमल्लिनाथसूरिविरचिता

इति श्रीरघुवंशमहाकाव्ये कालिदासकृतोरघूत्पत्तिवर्णनो नाम तृतीयः सर्गः समाप्तः

यारघुवंशव्याख्यायां संजीविनीसमारख्यांतृतीयः सर्गः समाप्तः ५ बापुहरशेटदेवळेकरयांणीं आपले. छाप. छापिलें

॥ इति श्रीरघुवंशे महाकाव्ये तृतीयः सर्गः ॥

[OrderDescription]
,CREATED=18.01.20 11:40
,TRANSFERRED=2020/01/18 at 11:48:22
,PAGES=77
,TYPE=STD
,NAME=S0002557
,Book Name=M-2436-SHRI RAGHUVANSHI MAHAKAVYA TRITY SARG
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF
,FILE8=00000008.TIF
,FILE9=00000009.TIF

FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF
,FILE14=00000014.TIF
,FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF
,FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF
,FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF

FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF
,FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF
,FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF
,FILE34=00000034.TIF
,FILE35=00000035.TIF
,FILE36=00000036.TIF
,FILE37=00000037.TIF
,FILE38=00000038.TIF
,FILE39=00000039.TIF
,FILE40=00000040.TIF
,FILE41=00000041.TIF
,FILE42=00000042.TIF
,FILE43=00000043.TIF
,FILE44=00000044.TIF
,FILE45=00000045.TIF

FILE46=00000046.TIF
,FILE47=00000047.TIF
,FILE48=00000048.TIF
,FILE49=00000049.TIF
,FILE50=00000050.TIF
,FILE51=00000051.TIF
,FILE52=00000052.TIF
,FILE53=00000053.TIF
,FILE54=00000054.TIF
,FILE55=00000055.TIF
,FILE56=00000056.TIF
,FILE57=00000057.TIF
,FILE58=00000058.TIF
,FILE59=00000059.TIF
,FILE60=00000060.TIF
,FILE61=00000061.TIF
,FILE62=00000062.TIF
,FILE63=00000063.TIF

FILE64=00000064.TIF
,FILE65=00000065.TIF
,FILE66=00000066.TIF
,FILE67=00000067.TIF
,FILE68=00000068.TIF
,FILE69=00000069.TIF
,FILE70=00000070.TIF
,FILE71=00000071.TIF
,FILE72=00000072.TIF
,FILE73=00000073.TIF
,FILE74=00000074.TIF
,FILE75=00000075.TIF
,FILE76=00000076.TIF
,FILE77=00000077.TIF
,